

ARADI KÖZLÖNY

POLITIKAI, TÁRSADALMI és KÖZGAZDASÁGI NAPI LAP.

Szerkesztőség:

Kazinczy-utca 1. szám, földszint, balra.

Bérmertelen leveleket csak ismert kézzel fogadunk el. Kéziratokat vissza nem küldünk.

Kiadóhivatal:

Kazinczy-utca 1. szám, földszint, balra.

Hirdetéseket díjazás szerint.

Egyes szám 5 kr. ünnep- és vasárnapi útnál 3 kr.

Megjelen határ és ünnepek után is.

Előfizetési árak:

Helyben hazhoz hordva:

Egy évre 12 frt.
Fél évre 6 frt.
Negyed évre 3 frt.
Egy hónapra 1 frt.

Videkre postán küldve:

Egy évre 14 frt — kr.
Fél évre 7 frt — kr.
Negyed évre 3 frt 50 kr.
Egy hónapra 1 frt 30 kr.

Hirdetéseket helyben ártandók.

Kis kaliber-e vagy nagy kaliber?

Budapest, nov. 10.

»Kis kaliber nagy kaliber!« Ez a nótá járja most, eszembe hozván önkénytelenül is ama másikat, hogy: »Kis Komárom, nagy Komárom, be szép kis lány ez a három.« És attól félek, hogy ebből a »kis kaliber, nagy kaliber« nótából is egy ilyen hármast refrén női ki magát: »Kis kaliber nagy kaliber, ezt követi más kaliber.« Mert, hogy Bylandt-Rheidt nagyon okos ember lehet, azt én nem vonom kétségbe, sőt még azt a szó-járást is elfogadom, hogy »nagy ember nagyot téved,« — de ha ez a tévedés gyakori talán lenni, és esztendőre meg az sül ki, hogy a más puszkája meg tiszter ló és nekünk is olyan puszkára kell szert tennünk, már akkor aztán kétségbe fogok esni, de: meg fogom szavazni újra!

Mert hát mit csináljon a szegény ember, a kit még az ág is huz? Hiszen tudva van az ügy is, hogy: A legnagyobb baj a szegénység! Mert ha olyan gazdagok volnánk, a milyen szegények: vagyunk, talán-talán még nem is haragudnánk Bylandtra, az olyan hibáért, a miről maga sem tehet, hanem beismerte, hogy tévedni emberi dolog, kiutalványozók a tévedési költséget: ámde mikor olyan szegények vagyunk, hogy le kell mondanunk még a szűz dohányról is, — ha mindjárt lopott is és Tisza Kálmán az államháztartás gondjaiba időnként bele vénül; mikor egy háznak a jövedelme 3000 forint és az adója 1200; mikor a termés felét a mai árak mellett az állam viszi el, szóval, mikor annyi a kiadás, hogy állam és magánember egyre másra csinálja a deficitet, hát hogy akkor Bylandt-Rheidt öccselencziája, kinek a nevét kimondani már magában egy adófizetés, a »kis kaliber, nagy kaliber« nótával álljon elő, hogy mikor jobbra-való cigányaink elpusztulnak, akkor ilyen nótákat fizessünk, sőt még táncoljunk is hozzá? Az legalább is európai kérdés lehet! Még pedig a »béke érdekében,« amint mondani szokták.

Az „ARADI KÖZLÖNY“ tárczája.

(November 12.)

„Francillon“

(Színmű 3 felvonásban írt: Dumás Sándor. Először adott az aradi színházban november 11-én.)

— Az „Aradi Közlöny“ eredeti tárczája. —

Anette, a mint a tegnapi mutatónyunk elárulta, daczára annak, hogy egészen a nagyvilági légkörben nőtt fel, érzékkel bír a japán salátá készítés módjához, egy szóval kis gazdasszony. Egy fővárosi referens találkozik megjegyzése szerint ez a salátá, — melyben főtt burgonya-szeletek, só, bors, gyümölcszúfú finom olaj, ecet, fél pohár fehér bor, ha lehet Chateau-Yquem, zöld salátá, endívia, csiga, zeller, pezsgőben főtt szarvasgomba s egyéb inyecskilendő jószág egyesült, tapintatos és bölcs arányban egybe keverve, — szolgálhatott „Francillon“-hoz első minta gyanánt.

Dumás recept szerint hozta össze aztán „Francillon“-ban azt a sok delikát szelvényt, a mese kényes felteréseit és egy frapans ötlettel a darab utolsó jelenetében megcsafolja mindazt, a mit három felvonáson keresztül az asszony hűségének elvesztéséről beszéltek.

A bukás állítólagos és a végén a közönség szinte azt érzi magában, hogy ki van játszva, mert mind az, a mi az előadás folyamán részint megbotránkoztat, részint pedig szemérmét csiklandozta, — nem igaz.

Hanem azért a szálka helyét érezhetni; az újban . . . az utóhatás meg van, és kényelmetlen.

Lapunk azon olvasóinak kedvéért, kik a darabot nem látták, (ajánljuk, hogy okvetlen nézzék meg.) röviden itt adjuk a mese vázlatát:

Egy Rosalie Michon nevű félvilági hölgy elbájolta a párisi gavalérokat, még pedig a fajtájabeliekkel éppen ellentétes magaviselete által. Öltözékében keresetlen egyszerű, modor-

S ugyan ugy-e? Nem-e meg lehet néni e nélkül a »kis kaliber, nagy kaliber«-féle legújabb nótá nélkül is? És ha ráadásul dinamittal lönek esztendőre a burkusok, a mikor aztán »kis kalibert, nagy kalibert« a pokolra lehet dobni, és Bylandt-Rheidt elő fog állni egy legújabb költségvetéssel, melyet meg kell szavazni ismétleg! És ha minnen évben jön egy új talál-mány, meg kell szavazni minden évben ismétleg, s a mi fő, azzal a kikötéssel, hogy még sem szabad elveszni a világnak, pláne azzal a jelszóval, hogy: »Magyarország nem volt, hanem lesz!«

És ez a dologban a legfurcsább! Mindig rosszabbra és rosszabbra fordul a világ, és mindig nagyobb palotákat és nagyobb palotákat emelnek Budapesten, meg talán Aradon is. Egy-egy lakás butorzata ma annyira értéket képvisel, mint a mennyit maga a ház ért az előtt, s ha a szobalány nem olyan kisasszony is, mint a milyen kisasszonyok az előtt voltak, de legalább is nagysám! Hanem azért a palotát építő mérnök, (az előtt majsztér,) kőműves, ács és asztalos; butort rendelő és liferáló; divat-fel-találó és viselő; ur, szolga, és szoba-leány nagysám; debreczeni milliomas civis és kőbányai sertés-kereskedő; ló-liferáns és a sörök nábojja a Dreher-czég, meg a világnak minden nyelve és szája, tele vagyon panaszzal. Tegnapelőtt éppen a vas-uton találkoztam egy ural, a ki Bécsben volt birtokot venni, vett is talán két ezer holdat, az apja persze, hogy nem volt földes ur, és ez a szerencse gyermeke úgy siránkozott, mint egy zengő krágli, és szidta a kormányt mint a bokrot.

Ez az a mit én nem bírok megérteni. Belehalunk az adófizetésbe mindennap, s hogy talán még is élünk, úgy kell lenni, hogy talán fel is támadurk mindennap. És miután hogy elpusztulunk mindennap, azt meg talán úgy kell érteni, hogy a régi ház elpusztul, de mert a város egyre nő és szépül, hát talán újat építenek a helyére? Ezelőtt hat évig hordtunk egy ruhát, ma nem engedi a divat. A

rában tisztességes, háztartásában (nyilván lakott) majdnem szigorú volt és a ki nem ismerte közlebről, összetévesztette a legszembetűnőbb nagyvillági hajadonát. E Rosalie Michon — mint Stanislas (S o m l o) mondja, mert a színpadon nem jelenik meg, — azon ritka természeti tehetséggel van megáldva, hogy a legmegcsontosodottabb agglegényeket is képes a házasság szamára megpuhítani. A széptevő, ki e komoly, illames, családias légkörből haza megy, érzi élete frissességét és csak egy gondolat foglalkoztatja: megnősülni.

Igy járt Lucien de Riverolles is, ki mint Rosalie kedvese megkívánta a házassálet gyönyörűit, két-háromszor látva Francine de Boistenant-t (C z a n y u g a Emma.) beleszeretett és feleségül vette.

Francine, kit gyermekkori barátai Francillon-nak neveztek el, egy operai előadásán látta jövendőbeli férjét, éppen Rosalie társaságában; elhitették vele, hogy az Millescudi herceg és neje, ő pedig gondolta magában: „Mindegy, de azért én is beérem egy ilyen férjfel!“

Később, összekelve, nemcsak beírta vele, hanem örült szenvedéllyel szerette és féltette. Különösen azon nőtől, kit nejeinek vélt a kiről később megtudta, hogy a szeretője.

Feltételezésének volt alapja. Lucien neje iránt meglehetősen hidegen viselte magát, gyöngédségét unta, feltételezése bontan-totta. Egy este, mikor a férj az ideges Francine kérései, könyörgései és tenyegései daczára sem maradt odabaza, azt adva okul, hogy barátait a körben keresi fel, neje azon fenyegetéssel bocsájtja el, hogy ha megtudja, hogy kedvese van, egy óra múlva neki is lesz kedvese: Fogat fogért!

Lucien távozván, Francine gyorsan köpenyt, kalapot, karmentyut vesz és gyalog utána megy. A legközelebbi bérkocsi-állomáson kocsiba ül, a kör elé hajtat, megvárja, míg férje kijön s hallva, hogy ez az operabálba megy, előbb egy jelmegköcsönző inté-

tőtött káposztát ismert királyi étel volt, ma már degradálva van a szakácskönyvben; és minden három-anyniba kerül és még is minden és minden előkerül, és aki legjobban panaszkodik az legjobban feszít; aki legjobban káromkodik az meg legjobban üdvözl. Hát ilyen világot még én nem is láttam, noha bevallom, hogy más világon még nem is voltam. De hogy a más világon jobb lehet a mód, az beszél mellette: hogy a kivándorlók közül nem tér vissza de csak egy sem; holott Amerika talán még messzebb van, költséges is az útja, még is vissza jön a magyar hazába a sárosi tót. Hát miután ez a dolog mind érthetetlen, még is elszül, hogy ne szavaznók meg Bylandtnak a kis kalibert, mikor azt meg tökéletesen értem, hogy a béke fenntartását czélozza és nem sül el. Soha, soha se leszek ellenzéki, már t. i. amig azt látom: hogy a beszéd és a panaszas, nem egyez meg a cselekedettel.

G. B.

Tisza Kálmán miniszterelnök a magyar delegáció össztanácskozásán Bécseben maradt — A papírjárdék kibocsátására vonatkozó tárgyalásokat a miniszterelnök nem Bécsben szándékozik folytatni. — Csütörtökön a miniszterelnök Bécsben hosszabb ideig konferált Matlekovits államtitkárral. Tegnap az osztrák pénzügyminiszterrel voltak értekezletek a czukoradó reform ügyében.

Szilágyi Dezsőnek Pozsonyban csütörtökön délután adta át Richter ügyvéd és választási elnök ünnepesei: a mandátumot. Jelen volt a polgármester, a főkapitány, a város értelemisége, vagy 500 választó polgár. Szilágyi főleírás tartó beszédében köszönt meg a polgárság bizalmát és pedig előbb magyarul, aztán németül. Utalt a nagyvárú elődökre, kik e kerületet előtte képviselték s annál nagyobb a kitüntetés, hogy ezek utóda lehet. Igéreteinek erejéhez képest eleget fog tenni s a városi ügyek dolgában, melyek szerinte a magyar politika főkérdéseinek fognak a jövőben tartozni. Nezetéhez hű marad. Pozsony város érdekeit is küzdeni fog s reményli, hogy nehézségeket se a kormány, se az országgyűlés, se a szabad eüvi párt támogatni nem kíván. Ezáltal politikai kérdésekbe nem bocsátkozik. Ellátogat választói közé ismételve, s a mandátumot annak

zethen fekete dominóba buvik és Lucien után az operába siet. A fényes teremben csakhamar felfedezte férjét Rosalie Michonnal ugyanazon páholyban, melyben először látta őket, nem veszi el egy mozdulatukat se, s mikor azok a „Maison D'or“-ba robogtak, észbe juttott neki fenyegetése s vad kétségbeesésében a legelőször arra meő csinos fiatalembert oly feltűnő érdeklődéssel kísérte szemével, hogy az odajött és karját ajánlotta neki. Ők is a „Maison D'or“-ba mentek és a férj s Rosalie szomszédságában levő kabinetet foglalták el. Ugyanazt etták, mint ezek a végül Francine egyenlítették ki a számlát.

Igy adta elő maga Francine a másik felvonásban férje szemébe; bukkását a legkritikább színekkel czizomázta fel s egyedüli enyhítésül azt jegyezte meg, hogy álcázott pillanatra sem vette le s hogy kilátott senki sem sejt. Lucien, ököre szorított kézzel s a felkiáltással: „szerencsétlen!“ rohan feléje, de Francine állra marad előtte és fájdalmas hangon kiáltja:

— De öljön meg hát! hiszen látja, hogy csakis ezt kívánom!

Lucien visszanyeri hidegvérét és a szobájába küldi neje szemébe; bukkását a legkritikább színekkel czizomázta fel s egyedüli enyhítésül azt jegyezte meg, hogy álcázott pillanatra sem vette le s hogy kilátott senki sem sejt. Lucien, ököre szorított kézzel s a felkiáltással: „szerencsétlen!“ rohan feléje, de Francine állra marad előtte és fájdalmas hangon kiáltja:

— De öljön meg hát! hiszen látja, hogy csakis ezt kívánom!

Lucien visszanyeri hidegvérét és a szobájába küldi neje szemébe; bukkását a legkritikább színekkel czizomázta fel s egyedüli enyhítésül azt jegyezte meg, hogy álcázott pillanatra sem vette le s hogy kilátott senki sem sejt. Lucien, ököre szorított kézzel s a felkiáltással: „szerencsétlen!“ rohan feléje, de Francine állra marad előtte és fájdalmas hangon kiáltja:

idején mocskoltatannul hozza vissza választóinak. Este lakoma volt a Palugyai-szállóban Szilágyi Dezső tiszteletére. Az új képviselő két felköszöntőt is mondott, egyikben azt ígérve, hogy Pozsony város fogyasztási adójának leszállítására fog törekedni, mert azt igazságtalanságnak tartja, hogy Pozsony város ebben egy foknál álljon Budapesttel.

Városi közügyek.

— Arad város közigazgatási bizottságának ülése. —

— november 11.

Arad város közigazgatási bizottsága ma délután 4 órakor tartotta meg rendes havi ülését.

Fábián László főispán elnöklöte alatt jelen voltak Salacz Gyula polgármester, Institoris Kálmán főjegyző, Urbányi Béla árvaszéki elnök, Darányi János dr. főorvos, Stipl Károly dr. kir. alügyész, Embey Iván helyettes adófelügyelő, Pálffy József kir. főmérnök, Varjassy Árpád kir. tanfelügyelő, Marschall Lajos dr. közigazgatási elnök, Perger János főjegyző, Schusztér Illés dr. Schöpfkés Ede dr., Rozsnyay Mátyás, Szalay Antal, Póterffy Antal, Bonts Döme, Hász Sándor bizottsági tagok.

Fábián László főispán megnyitván az ülést, mindenkéltől felolvastatott a polgármester havi jelentése a közigazgatás állapotáról, melyet egész terjedelmében közöltünk lapunkban.

Urbányi Béla árvaszéki elnök jelenti, hogy október hóban elintéztetett 276, elintézés alatt maradt 63 ügydarab. Gyámság alatt állott 2962, gondnokság alatt 36, vagyontalan árva volt 1437. A pénztár állása 10615 frt 84 kr.

Embey Iván h. adófelügyelő előterjeszti, hogy az elmúlt hóban egyenes adóban befolyt 17100 fr. hadmentességi díjban 1030 fr. Miután az ez évi hátralek egy az egyenes adóban, mint a hadmentességi díjban reudkivul nagy, javasolja, hogy a hátralek behajtása céljából az adófelügyelőség még két adóvégrehajtót alkalmazzon. Szükség esetén megkerestetik.

Stipl Károly dr. előterjeszti, hogy az elmúlt hóban a központi fogházban letartoztatva volt 123 egyén. Ezek közül jogérvényesen elítelt 73, felebezés alatt 24, vizsgálati fogoly 26, házi munkával foglalkozott 23.

Varjassy Árpád tanfelügyelő jelenti, hogy a népiskolákban rendes állapotokra talált s csupán a gáji gör. kel. és gáji szerb iskolákban merültek fel rendellenességek.

Pálffy főmérnök előterjeszti, hogy a törvényhatósági utakon a rendes utfenntartási

Lepreztlenül elmondván ezek előtt a történeteket, véleményüket kéri, ezek pedig a legnagyobb határozottsággal állítják, hogy Francine ártatlan . . . csak az a baj, hogy ezen ártatlanságot nehéz kimutatni Francine makacs önrádjá ellenében és nem ismerve az éji kaland hősét!

A házassok elhatározzák, hogy elválnak és mindenkéltől utazni akarnak: Francine Nizába, Lucien Rómába.

Mielőtt Francine elutaznék, magáról egy szót sem szólva, sógoronját, a bájos kis Annette-t (H a v a s Aranka), ki mint láttuk, oly pompás japán salátát komponált s ki titokban a derek Henri de Simeuxbe szerelmes, az öreg Riverolles figyelmébe ajánlja.

Smithné még egyszer vállaltára veszi Francinet, az ő jószágos, okos szavaival akarva ki-venni belőle ártatlansága titkát, de Francine megmaradt a mellett, hogy vétkezett az éjjel.

Ekkor belép P i n g u e t (Szentos), Lucien ügyvédjének segéde, hogy az elválási előmküldeteket megbeszéljék. Francine felismeri benne a mult éji ismeretlent, kinek természetesen sejtelve sincs arról, ki áll előtte. Mikor Lucien belép, neje halkán odasug neki: „Ez az a férfi, a kit ismerai szeretni! Kérdezze ki őt!“

Stanislas Ögyesen kikérdezte az ügyvéd-segédet. Elhiteti vele, hogy az éjjel találkoztak, mikor egy álcázos nőt vezetett karján s hogy Lucienel fogadott: nagyvilági, vagy félvilági nő-e az? Pinguet elmondja kaland-ját, úgy a hogy azt Francinetől tudjuk a vacsora végéig, a mikor — mint mondá — az ismeretlen hölgy, kit ő a legtisztességesebb nőnek tartott, — szavát vette, hogy nem árulja el kalandjuk végét.

Képzeltető a társaság izgatottsága. Thérèse még egy utolsó kísérletet kockáztat, a szomszéd szobába küldi a férfiakat és mikor Francine belép, sirva fakad és elpanaszolta csalódását: „Minden állításaid daczára meg voltam győződve ártatlanságodról és ime ez a

munkálatok végeztek. Az utak állapota kielégítő.

Darányi János dr. főorvos felolvasta közegészségügyi jelentését, melyet szintén egész terjedelmében közöltünk lapunkban.

A szakelőadók jelentései tudomásul vettek.

A tanfelügyelő jelenti még, hogy a miniszter megengedte, hogy K a r á c s o n y i Mária Aradon felsőbb női iparkolást nyithasson.

Több lényegtelenebb ügy elintézése után az ülés véget ért.

Megyei közügyek.

— Aradmegye közigazgatási bizottságának ülése. —

— november 11.

Aradmegye közigazgatási bizottsága ma délelőtt tartotta meg rendes havi ülését a megyebáza kistermében.

Fábián László főispán elnöklöte alatt jelen voltak Ormósi Péter alispán, Szathmáry Gyula főjegyző, Vannay János árvaszéki elnök, Issekutz Károly dr. főorvos, Jonesku Lázár főjegyző, Lőcs Rezső adófelügyelő, Varjassy Árpád tanfelügyelő, Gálffy József kir. főmérnök, Stipl Károly kir. alügyész, Dálnoky Nagy Lajos főispáni titkár, Kábedeó Kálmán, Páris Gábor, Bánhid y István br. előadók, V á s á r h e l y i László, T a k á c s y János dr. Barkassy Kálmán közigazgatási elnök, N a c h t e n b e l Ödön, D á n i e l Gergely, Simon Jenő, B á n h i d y Albert báró, T a g á n y i István bizottsági tagok.

Fábián főispán megnyitván az ülést, mindenkéltől felolvastattak a szakelőadók jelentései.

Ormósi Péter alispán jelentése constatlja, hogy az elmúlt hó folyamán a személybiztonság állapota a megye területén 2, a vagyonbiztonság pedig 15 esetben zavartatott meg. Tízestől a megye 13 községében 14 esetben fordult elő. Az összes tűzkár 5623 frt melyből 3120 frt biztosítva volt. A katonai ügymenet valamint a közigazgatás állapota és a pénztárak állása rendes. Végül megemlíti még a jelentés, hogy a borosjenői és csermői vasútvonal közigazgatási bejárása megengedett, melyen a megye részéről Pálffy főmérnök volt jelen.

Vannay János árvaszéki elnök jelenti, hogy szeptember hóban hátralek volt az árvaszéknél 2450 ügydarab, októberben betölt 1724, elintézés alatt állott 4483 ügydarab. Ezek közül elintéztet 2064, hátralekban maradt 2419 és így a hátralek 340 darabbal apadt.

Lőcs Rezső adófelügyelő előterjeszti, hogy az elmúlt hóban egyenesadóban 17423 frt

nyomorult kétségbevonhatatlanul elbeszélte, hogy kedvese lettél.

— H a z u d o t t! — kiáltá Francine akaratlan sikojjal, mire a férfiak berohanak és Lucien, Francine kezét akarja megfogni.

— Igen, . . . igen . . . később . . . most még nem! — feleli neje.

Az előadásról a „S z i n h á z“ rovatban.

A milliókért.

[52. Folyt.] (Franczia regény.)

— Az „Aradi Közlöny“ számára fordította: Sz. J. —

XLIX.

„Igy tehát,“ viszonzá ifj. Delanoix ur, „csak azon kérdéssem van még, hol van jelenleg Taylor György fia, Taylor Steffen ur, eme vagyon örököse?“

E szavakra felemelkedett a gróf véden-e és a fiatal ember, ki ez ideig Picard Antal név alatt élt. elkezdte: „A mint Varreux gróf őrül hallottam, úgy én vagyok az a fiu, kit huszonkét évvel ezelőtt magam két éves gyermeket az utcáról magához vett és egy lelkészhez adott. Én mást nem bíhetek, mint azt, a mire ezen urak kéznek esküdni is, és ép ez okból jogosultan Taylor Steffennek nevezem magamat. Mint ez az itt jelenlevő Taylor Jenny urhölgyben edes kedves anyámat üdvözlöm és magamat fának, ugyminit e vagyon örököseinek tekintem.“

„Ez kegyed nagyság?“ kérde a bankár Taylornéhez fordulva, „mit mond mindezekre? Gondolja meg jól, hogy szavai nagy jelentőséggel bírnak.“

„En?!“ kiáltá Taylor Jenny erőlesen és kiterjeszté karját, „én soha sem fogom azt hinni, hogy e fiatal ember az én fiam; de azért korántsem akrom arval azt mondani, mintha ő engem félrovezetni akart volna, inkább valószínű, hogy ő maga is csak egy csalódás áldozata.“

„En pedig hozzájárulok Taylorné véleményéhez, én, kinek igaza neve nem Wilky, hanem Taylor Rikárd,“ szólalt fel egyszerre a káparus. „Itt vannak az okiratok, melyek állításom igazságáról tanuszkodnak, az amerikai követ megvizsgálhatja, különben itt van Taylorné is, ki nem fogja tagadni, hogy én elhunyt férje bátyja és így miután a fiu

folyt be tehát 6574 fittal kevesebb mint az elmúlt hóban. Az adófelügyelő ezután constata, hogy minden adóadónak nagy az ideje határolt. Az egyenes adóban 378010 ftt, hadmentességi díjban 40512 ftt, szőlő- és zöldségválságban 50842 ftt, köröskecskénben 18370 ftt.

Ennek folytán az adófelügyelő javaslatára elhatározta, hogy a főszoftárak és ezek után a közegéi előjárások felhívata, hogy az általános pangás szomorú helyzetben legalább a lehetőségig igyekezzenek a határlékok behatására.

Varjassy tanfelügyelő előterjeszt, hogy a közoktatásiügyi miniszter Schwaeser, Czárán és Fejér iskolatörvényeknek buzgó működésükért köszönetet fejezte ki. A megyei népiszkolákban a tanítás már mindenütt megkezdett a szabálytalanság csak a borosjenői iskolában fordult elő.

Pálffy József főmérnök az államépítészeti hivatal részéről jelenti, hogy az építkezések és szállítások az elmúlt hóban is rendszeresen felülvizsgáltattak. A törvényhatósági utak állapota kielégítő.

Stipk Károly aljegyző előadja, hogy a törvényhatóság az elmúlt hóban leterítetve volt 123 egyen, kik közül elítelt 73, felebezés alatt áll 24, vizsgálati fogoly 26. Házi munkával foglalkozott 20.

Lesekutz Károly dr. főorvos előadja, hogy a közegészségügyi állapota aránylag javult, a betegmozgalom csökkent, a halálozási arány 21-el kisebb. Gyógykezelést az elmúlt hóban 1623 beteg, ezek közül meggyógyult 1226, javult 124, meghalt 159, ápolás alatt maradt 114.

Ezután következtek a folyó ügyek.

Szathmáry főjegyző felolvasta az árvaszék és gyámpénztár ügykezelésének megvizsgálására a múlt hús által kiküldött bizottság jelentését. A bizottság az ügykezelést nagybőrra rendben találta, mindazonáltal több észrevételt tesz jelentésében s többek között javasolta kimondani, hogy a törvényhatósági kirendelték az árvaszék minden ügyére meghívassanak s hogy azon árvaszéki referensek, kiknél aránylag és pedig indokolatlanul magas hátralek találtatik, ennek mielőbbi feldolgozására utasítsanak.

Ugyanaz véleményeztetett a kezelő személyzet azon közegével szemben is, kiknél a bizottság szintén hátralekka talált.

A jelentést a bizottság tudomásul vette, s a jelentésben foglalt javaslatokat egyenként tárgyalva, mindenekelőtt a fentieket fogadta el.

Vannay János az árvaszéki ügykezelés érdekében kimondandónak véli, hogy az árvaszék vagyonául egy biztosító társulatnál biztosítsanak, annál is inkább, mert éppen nem esnek az árvaszék rovására sem.

Vásárhelyi László felmenti, hogy a négy társulat által okozott nehézségek különösen a nyilvántartási terén merülnek fel. Különben is előnyösebbnek tartja, ha csak egy társulat véteket fel, mert ezzel az árvaszéki szerződés szerű viszonyba is léphet.

Ormós alispán a törvényhatósághoz egy véli megtevéni az előterjesztést, hogy hivassanak fel a biztosító társulatokat ajánlatok beadására, hogy így a bizottság kiválasztza azt, a melyik legelőször és legtöbb garanciát nyújt.

Vásárhelyi ezzel szemben csak úgy kívánja az előterjesztést, hogy a törvényhatóság egy társulatot jelöljön ki, melylyel majd egy kiküldendő bizottság megállapodásra juthat.

Nachtnébel Ödön egyelőre csupán az elv fixirozásánál kíván maradni, hogy t. i. a törvényhatósági bizottság mondja ki, hogy nem ügy, csupán egy társulatnál biztosít.

A bizottság így értelemben határozott, de egyúttal kimondta, hogy az árvaszéki adóskokra nézve a régi rendszer tartassék fenn, s egyúttal Fábian László főispán felszólítására elhatározta, hogy a szükségesnek vált elvi nem él, a tizenhatsz millió törvényes örökösök vagyok!

A gróf és két barátja elbámult erre, mintha a szél ütötte volna őket. Antal lesütött szemekkel a pirulva várta a torábit, Dubois ur gyengén mosolygott, Rikárd pedig diadalmasan a két Delanoix-ra nézett, kik hamarában, nem tudtak, mit csinálni.

Csak Taylor né nem volt ez által meglepve és éles hangon felkiáltott: „Tiltakozom, mert meg vagyok győződve, hogy fiam még él, és hogy nem sokára viszont fogom látni!”

„A vagyon az enyém, követelem, hogy nekem kőbeszések” rikácsolta Taylor Richari a legnagyobb felindulásban, míg a gróf, ki ismét magához tért, nyugodt hangon mondta: „En nem tudom minő okok vezérlik Taylorné, hogy saját fiát kitagadja, pedig ő maga oimerte, hogy a papír mely a gyermeknél találtatik, édes anyja kezírása, ő maga elismerte, hogy a ruha és fehérnemű fié, mint a gyermek viselt, csakugyan saját keze munkája volt. Ezeket magánál megőriztem, hogy idők múlva a gyermek születi kinyomozhassam és higgyék el, nem nyugozom addig, míg a fiatal ember jogos igényeinek eleget nem teszek. Delanoix ur, úgy reményem nem lesz kifogása és a tizenhatsz milliót az itt jelenlevő Taylor Steffennek nyugta mellett fogja kézbesíteni.

„Bocsanást kérek gróf ur, de azt nem tehetem, legfőbb jegyzőkönyvet fogok felvenni az itt egybegyűlték nyilatkozatairól és azt határozathozatal véget beterjeszttem a törvénykezésh.

Epen nem valami jó kedvvel vették az urak a bankar e szavait, meg Taylorné nyugodtan ismét helyére ült. Ép e perczben hánnyal az iroda ajtaja és azon át belépett, halvány és beteges színben, de azért nem finom modorával: Darvil Emil egy levéllel kezében.

L.

Azon éjjel, melyben Darvil Emil orgyilkosok által megmártatott és egy törzsűrés következtében eszméletlenül összerogyott, a támadók mielőtt biztos tudomást szerezhetek volna arról, vajon eldöztük csakugyan meghalt-e, közeledő léptek következtében, kénytelenek voltak gaztettük színhelyéről elfutni, nehogy rajta érjék őket.

Az arra közeledő két férfi megállta

megállapodásokat a szerződéseketősekor fogja figyelembe venni.

A számvénősséghz adandó segéderő szervezését Vá sár helyi László és Ormós alispán ajánlatát, mire a bizottság megbizta az alispánt, hogy egy ilyen ideiglenesen al kalmazson s állandósítása iránt a miniszterhez felterjesztést intézzen.

A többi apróbb javaslatokat szintén magáévá tette a közgazdasági bizottság a felterjesztést tesz a közgyűléshez, hogy a szükségesnek talált felszerelési tárgyak beszerzésére az alispán, feljegyző és árvaszéki elnök hatalmazassék fel.

A philloxera által ellepott területekről a megye alispánja kimutatást állított össze. E szerint a hegyalján 1600 hold szőlő van ellepve, 806 hold teljesen elpusztitva. 16 hold van amerikai szőlővelszóval beültetve és 10 hold szénkegyezve.

Erre vonatkozólag a miniszteriumhoz felterjesztés intéztetik.

Egy legelőügyben több borosjenői lakos Czárán Antal ottani főszoftábró ellen panaszt emelt. A vizsgálat megejtetvén, kintunt hogy a főszoftábró mint magán ember járván el ez ügyben, ha itt mulasztás van, ez teljesen a borosjenői előjáróság terhel. Ezért midőn a főszoftábró a vad alól teljesen felmentetett s a panasza elutasítottat, egyúttal kiküldetett Barkassy Kálmán, hogy az ügyet vizsgálat tárgyává tegye. E vizsgálat eredményéhez képest esetleg a borosjenői előjáróság fog felelősségre vonatni.

Jóváhagyottt ezután több község iskolai számadása, s ezután több apró tárgy után az ülés véget ért.

KÜLFÖLD.

Anglia és a hármass szövetség.

Salisbury, az angol kormány feje, a legelső kínálkozó alkalmat, a szerdán Londonban a lordmajor tiszteletére rendezett szokásos diszebedet, felhasználta arra, hogy Crispien és Kálnoky gróf beszédeire megadja az európai béke barátaira nézve oly kedvező viszhangot. Azok a szavak, melyek Salisbury Anglia külpolitikáját jellemezte, egybefoglalva: A kormány kizárólag a béke és a szerződés, valamint Európa jelenlegi állapotának és a szabad népek függetlenségének fenntartására törekszik és e törekvésében nem áll meg. — majdnem szószerint egyezők Ausztria-Magyarország uralkodója által a delegációhoz intézett trónbeszédnek idevágó tételével és a lehető legerősebb bizonyítékul szolgáló Kálnoky gróf maga reményének igazolására, hogy „programunk keresztvonalát, Angliának oly fontos támogatása nem fog hiányozni.”

Salisbury beszédjének, ezen mozzanatain kívül, a melyekből elég világosan kitűnik az összehang Anglia és a hármass szövetség törekvései között, még több oly része van, mely örvendetes hírt közöl a béke barátai. Ilyenek a Suez-csatorna-szerződés létrejöttét indokoló szavai és végül ilyen ama meglepő hír, hogy E y u b k h á n — kinek mesterkedései oly könnyen bonyodalmakat kelthettek volna Afganisztánban és újra versenyzést idézhettek volna előt Anglia és Oroszország között — megadta magát az indiai kormánynak. Salisbury beszéde bizonyára nagy meglepetéset fog kelteni mindenütt, az európai béke igaz barátai között.

Orosz hang Kálnokyról. A „Times” pétervári levelezője közli a „Journal de Petersbourg”-nak már táviratban ismertett ezikkét Kálnoky gróf beszédéről és megjegyzi, hogy még sokkal élesebb megjegyzést is hallhatni. Ma beszéltem egy orosz dip-

a sebesültet és meleg részvétellel vizsgálták őt.

A nagyobbik, egy imponázis külsejű férfi, megtapogatta Emil ütérét és már nem épen fiatal de erős természetű társához fordulva, mondá:

„E testben még élet van, vegyük fel és vigyük lakásomra.”

„Jól van uram,” viszonzá a megszólított engedelmes hangon, de nem lenne jobb, ha felkeresnénk elebb egy sebeszt?”

„Nem, én itt közelében nem tudok egyet sem Jakob, hazam nem esik messzire és a mi a sebek bekötözését illeti, úgy tudhatod, hogy eleget értek hozzá.”

Jakob nem merte ura szándékát kifogásolni. Övatosan segített a sebesültet — miután ura zaekendójét az idegen sebhelyére szorította, — a közelében lévő házba vinni, hol a még mindig eszméletlent egy földszinti szobában agyra fektették.

Itt Davison ur, így hívták a szép ház tulajdonosát, Darvil levetkőztette és oly ügyességgel bánt vele, mint a minőt csak az a férfi szenvedhetett magának, ki hadjáratokban részt vett.

Emil nem sokára érhetetlen hangokat adott és Davison ur halkán mondá inasának: „El! Majd meg fogom kísérelni, vajjon bevesz-e erősítő cseppeket, ezután legalább nyugodtan alhatik.”

„És azt gondolja, Davison ur, hogy a fiatal ember életben fog maradni?” kérdé Jakob őszinte részvét hangján.

„Remélem,” viszonzá Davison, ily korban sokat bír el az ember természete és a sebesült jó erőben látszik lenni, ép oly szép mint erős természetű fiatal ember ez.”

„Azt tudom, hogy uram jól fogja ápolni, mert ismerem a könyörületességét,” mondá magában az inas, de én is megteszek mindent, a mivel csak némiképp enyhíthetek a szegény fiatal ember fájdalomai.”

„Az magától értetődik, Jakob,” viszonzá Davison, ki az inas szavait mdghallotta, „az emberi kötelesség, nem egyszer állottam szemközt a halállal, jó emberek három alkalommal megmentették életemet és azért elgöttem magamban, hogy máskor szinte segítők fogok ilyen alkalmakkor.”

Davison átmozta a sebesült ruháit, hogy nevét megtudhassa és hozzátartozóit tudósítsa a sebesült hollléról. De nem talált egyebet, mint egy arany órá, melynek földelén D. E. betűk voltak bevésve, egy arany-

lomatával, a ki azt mondá, hogy alkotmányos miniszterhez nem méltó idegen kormányt insultálni és ezután kibúvott keresni ab ben, hogy erre szüksége volt a parlamenti ellenzék kibékülési eszéből. Pedig mindig ezzel a mentegődzésekkel állnak elő, mikor nyilatkozataikért szomrehányásokat tesznek nekik a legkiválték akkor, ha íz insultatiók avagy vadak igazságtalanok és valótlank. Oroszország volt az — mondá az orosz diplomata — és csakis Oroszország, a mely megvédelmezte Európa békéjét, nyugodtan távol tartván magát minden kétséges kombinációtól és így elérvén azt, hogy a közép-európai hatalmak lehetséges célzatai között egyedül neki volt egészséges alapon álló magatartása.

Bulgária és a közép-európai hatalmak.

A „Temps” constataja a négy hatalom egyetértését az Oroszország által Bulgáriában követett politikával szemben, és azt hiszi, hogy a porta az ez által gyakorolt presszonk engedni fog. Ez az egész világra nézve komoly dolog. Szép, ha négyen egyesülnek és erősek. de nem eszélyes egy hatalmat, a melyen Oroszország, tekintélyében és hagyományos érdekeiben megsérteni, oly hatalmat, mely várni tud és mely az egész jövő.

LEGUJABB POSTA.

Gróvy lemondási híre. Párisból érkezett újabb jelentések szerint, a Wilson két hamisított levelének felfedezése roppant feltűnést keltett. A kormányparti lapok hallgatnak, míg a „Lanterne” bejelenti, hogy a kamarában interpellálni fognak Wilson ügyében. A monarchista lapok már is bírlélik hogy Gróvy le fog mondani. A „Siécle” új vádakat emel Wilson ellen, a ki Seillière bárót tönkre tette. A helyzet igen komoly.

A német trónörökös a halál révén. Berlinbe csütörtök délelőtt érkeztek a hivatalos hírek a San Remoban lefolyt orvosi tanácskozásról. Pontos vizsgálat nem volt lehetséges, mert a képlet az utóbbi két nap alatt tovább fejlődött. Az orvosok egyenkint nem vizsgálták meg a beteget, de nem juthattak végleges eredményre, mivel nem szerezhettek teljes tájékozottságot.

Folytatják a vizsgálatot és csak ezután fognak határozni a felett, végrehajtsák e a műtétet. A bban azonban mindnyájan megegyeznek, hogy a helyzet igen kedvezőtlen.

A N. Fr. Pressenek jelentik. Münsterből: Westfália tartományi elölke közé teszi a trónörökösnek Augustza császárnéhoz intézett levelebből a következő mondatot: Ne vegye a császárné igen komolyan és nehezen a hírlapok közléseit, habár a helyi baj ismét fellépett, általában mégis kitűnően érzi magát, bátran tekint a jövőbe és Istenne helyezi bizalmát.

Vilmos herceg neje sirva keresle fel Bergmann tanárt, hogy véleményét kérje. Vilmos herceg azt stűrgönyözte, hogy atya jó szinben van. A lapok ismét bátorságot merítettek, mert Bergmann tanárról ismeretes lett, hogy már öt feloldalu gégefőirtást végezett sikeresen.

lánczot, mely el volt szakítva, egy pénzszécsét és egy finom D. E. betűkkel jelzett batist-kendőt.

Mihelyt a nap felvirradt és sugari az ablakon át éppen az alvó arcát érintették, már ott termelt ismét agyánál Davison. Figyelemesen vizsgálta a komoly, az élet iskolájában kipróbált férfiú e szép arcvonásokat, melyekben némi különös hasonlóságot vélte föllelni, de hiába gondolkodott, nem jutott sehoggy sem eszébe, hol találkoztott volna egyszer e vonzó arccal. Egyzser csak a beteg kinyitotta nagy, kék szeméit és gyengye mosolylyal nézett megmentőjére.

„Hol vagyok?” kérdé a sebesült erőtlén alig hallható hangon.

„Csitt, önnök még nem szabad beszélnie kedves uram,” parancsolá Davison szelid hangon. „Kell, hogy kimélje magát. Csak szemhunyorítással feleljen kérdéseimre! Biztos lehet abban, hogy érteni fogom őnt!”

Darvil igenlőleg intett. Davison kérdésére, hogy vannak-e Brüsszelben rokonai, akik talán agyódnak kimiradása fölöl, tagadással intett fejével, úgy hogy Davison ur nem tartotta szükségesnek e tárgy iránt több kérdést intézni.

Jakobot korán reggel elküldte Davison ur Dupont doctor, Brüsszel legheiréssz orvosához és az azonnal eljött.

Megvizsgálta Darvil sebet, új kötést tett reá és megdicsérte Davison eddigi segélyét; ezután még némi utasításokat adott a beteg ápolására nézve és eltávozott.

Davison ur a kapuig kísérté az orvost és agyódvá kérdé: „Fel fog gyógyulni a fiatal ember?”

„En remélem,” viszonzá az orvos, „mivel meg vagyok győződve, hogy ön uram, jól ápolja a beteget.”

„Kiváló elismeréssel leszek orvos ur iránt, ha minél többször meg fogja látogatni a beteget!”

„Ha úgy akarja, eljöhettek minden nap,” viszonzá az orvos, „kedves embernek látszik betegünk, talán kegyednek valami közeli rokona?”

„Honnan következteti ezt, orvos ur?” kérdé Davison.

„Mivel a beteg, ha nem is azon arcvonásaival bír, de ugyanezen szemei vannak, szinre, metszetre és tekintetre nézve!”

Davison nem válaszolt semmit, de magában gondola:

„Nem bánom, ha fiamnak tartja is az

A berlini orvosok nem látnak kedvező fordulatot a baj idők közí visszatérésében. A Post megátmadja Virehovot a tavasszal adott véleménye miatt.

A trónörökösöz Durante római orvost is meghívták. Mackenzie is kijelenti, hogy agyagaszto jelek vannak. Egy berlini tekintély úgy nyilatkozott, hogy a fél gégefő eltávolítása még nem olyan, hogy reményt kellene vesztetni, sőt a z egész gégefő kiirtása is sikerülhet.

A berlini trónörökös palotában a trónörökös visszaérkezett háromnapon belül várják.

A nap legnevezetesebb híre, hogy a trónörökös márpénteken utra kel Németország felé. Az egész város mélyen megalatja várja az újabb híreket mindenki úgy van meggyőződve, hogy a trónörökös meghaladjon hazá. Megerősíti ezt a hitet, hogy az orvosi konzultációról érkezett rövid jelentés a legrosszabbra enged következtetni. Különbön további jelentéseket várnak.

Augustza császárné a trónörökösről kapott lesújtó hírek folytán oly súlyosan megbetegedett, hogy nagy kimerültsége, vérszegénysége s így testének csekély ellenálló ereje folytán életét kell féltetni. Pillanatnyivészely mindazáltal nem fofog fenn.

TÁVIRAT.

A német trónörökös állapota.

Berlin, nov. 11. (Az »Aradi Közlöny» eredeti távirata.) A San-Remoban tegnap Mackenzie, Schröter, Schrader, Krause, Schmidt, és Honell által kiadott orvosi jelentés következőleg hangzik: »Az egybegyűlt orvosok azt találják, hogy a trónörökös torkában az utóbbi napokban daganat támadt, mely megfelelő szerek használata által, a betegnek igen jó magatartása mellett remélhetőleg ismét el fog mulni.»

NAPTAR.

November 12. Szombat. Róm. cath. naptár: Emilia Kunibert. Prot. naptár: Jónás. Görög-orosz naptár (október 31.) Szakiasz. Nap kél 7 óra 2 perczkor. Nap nyugszik 4 óra 26 perczkor.

HIREK.

Arad és Vidéke.

Meghívás. Az aradvárosi szabadelvűpárt, folyó hó 13-án vasárnap délelőtt 11 órakor, a Krispin-teremben gyűlést tart a városi képviselőtestületbe megejtendő választások ügyében, mely ülésre a párt tagjait meghívja: Az elnökség.

orvos, annál gondosabb gyógykezelésben fogja őt részesíteni.”

Darvil Emil Davison és Jakob részéről a legnagyobb szeretettel ápolatott. Jakab ura példáján buzdulva, mindent megtett, csak hogy a sebesült javulását gondos kiszolgáltatása által előmozdítsa. Különbön is ura kedvéért tette volna, kinek életét köszönhette.

Kilencz napja már elteltett, hogy Darvil Emil Davison házában időzött. Sebhelye begyógyulni kezdett, test ereje lassan visszatért és Dupont ur megengedette már a művészek, hogy olykor beszélgethessen környezetével.

Egy délután, midőn a nap kellemesen bevilágította a szobát, odalált ágyához Davison és megkérdé a beteget, nem óhaját vagy parancsol-e valamit?

„Oh uram, ön határtalan jóssággal viseltetik irántam, ön nélkül alig volnék már életben.”

„Csitt, csitt! né igazssa fel magát, csak mondja meg, mit óhajt. Jelentést tegyek a csendőrségnek el merénylőről?”

„Nem, az ön könyörületes közbejövetele megmentett és nem akarám, hogy sok kellemetlenséggel legyen az én ream nézve. Minduntalan kihalgatattunk, pedig a támadóm külsejére még legjobban akarattal sem tudok visszaemlékezni.”

„Igazat adok önnök, Darvil ur,” mondá Davison. „En sem kívánczom megismerkedni a hatósággal, hisz atörténetek ezáltal mitsem lehetne változtatni; azonkívül idegen is vagyok. De a merényleten nagyon csodálkozom, e város részben rendszeren még éjjel is a legnagyobb rend és közbiztonság szokott uralkodni, azonkívül semmit sem raboltak el öntől.”

Azt emlegette tegnap, hogy ön művész, nem lehetséges, hogy egyik versenytársa irigységből e merénylet útján elakarta volna önt tenni lábálól? Hisz nem egyszer történt, hogy híres művészek élete pályátszuk irigységnek esett áldozatul.”

Emil mosolyogva viszonzá: „Oh uram, meg távol allok attól, hogy irigységet tudjak költeni, az az egy igaz azonban, hogy ellen-ségem van!”

„Önnök, a ki oly szeretetreméltó tulajdonokkal van megáldva? De különben mára elég a beszédből, megárdhatna önnök.”

Másnap Davison folytatá a félbehagyott beszédet és Darvillól kérdé: „Nem szabad e megtudnom, kicsoda tulajdonképen az ön ellensége? Majd tanácskozhattunk ezután együtt.”

Közigazgatási bizottsági ülések. Ugy a megyei mint a városi közigazgatási bizottság tegnap ülésezett. A megyei bizottság ülése az egész délelőtti igénybe vette és sok érdekes tárgyat ölelt fel. Különösen nagyobb vitákra adott alkalmat az árvaszéki ügykezelés megvizsgálására kiküldött bizottság jelentése. A város közigazgatási bizottsága délután tartott rövid ülést, melyen a szakelődők jelentésén kívül alig fordult elő fontosabb tárgy. Mind két üléről lapunk más helyén részletesen tudósítunk.

Doda Traján és az aradi függetlenségi párt elnöke. A sok tekintetben megütözést kellett ügyben, végre tegnap megjelent az utolsó nyilatkozat. Az aradi függetlenségi párt elnöke adta ki a párt helyi organumában és szóról szóró így hangzik:

Nyílt levél.

Tekintetes Nikolits Döme urhoz. Tekintetes ur által hoztam, mint az aradi függetlenségi és 48-as párt elnökéhez intézett nyílt levélre vagyok bátor válaszul adni: hogy Stancu Imre Vazul ur a függetlenségi és 48-as pártnak nem alelnöke, mivel megválasztásakor az ülésen jelen nem volt, értesítettése után pedig kijelentette, hogy elfoglaltsága folytán az egész választáson nem funkcionál és így az alelnökséget nem fogadhatja el.

Válaszom azért késétt, mivel a jkveknek utánna kellett nézmem.

Ezek után azt hiszem, a nagygyűlés összehívásának szükségét ön sem látja.

Müller Károly.

az aradi függetlenségi és 48-as párt elnöke.

A fentebbi sorokból tehát mi is, de az aradi függetlenségi párt is megtudta, az aradi függetlenségi pártnak — nem alelnöke és így nincsen helye további rekriminálás — Tamaskódnak.

Tizenhatezer forint fektött tegnap a megyei közigazgatási bizottság asztalán, de csak papírosban. Ez az tizenhatezer forint egy szótól, egy percz alatt értéktelenné vált. Csak az kellett hozzá, hogy az asztal egyik végéről az adófelügyelő elől áttegyék a másik végére a főispán! Egy alásrás és a tizenhatezer forint fuccs! Es ez annyit jelent, hogy a közigazgatási bizottság tegnap 10,000 forint egyenes adót és 6000 ftt hadmentességi díjat irt le.

Az árnavagyon biztosítása. Bizonyára ismeretes olvasóközönségünk előtt, hogy az aradmegyei árvaszéknel elhelyezett Árnavagyon biztosítása négy biztosító társulatnál eszközöltetik. Ez azonban rendkívül megnehezíti az ügykezelést és nyilvántartást és ezért a megyei közigazgatási bizottság elhatározta, hogy a törvényhatósági bizottsághoz egy felterjesztést intéz az iránt, hogy az Árnavagyon ezen-tul csak egy társulatnál biztosítsanak s hogy a törvényhatóság az esetleg kijelölendő társulattal szerződési viszonyba lépjen.

A megyei muzeum kérdése. Említet-tük anna idején, hogy a Kőlcsei-Egyesület választmánya azon terv létesítésén fáradozik, hogy egy megyei muzeumot állítson fel. E célból az egylet átiratot intézett a közigazgatási bizottsághoz is mindenkéltől támogatását kérve ki, majd folyamodva az iránt, hogy a bizottság engedje át az egyletnek a megyei levéltárban és irattárban esetleg található régiségeket. A bizottságban felmerült az az indítvány, hogy a Kőlcsei-Egyesület bizzon meg valakit azzal, hogy a kívánt régiségeket kiválassza, de ez határozattá nem emelkedhetett azért, miután az illető iratok

tesen, miként semmisítők meg annak csel-sővényét?”

„Az bajos dolog lesz, mert e férfiú gazdag és nagy befolyással bír. Varreux gróf név alatt él.”

„Micsoda, Varreux gróf?”

„On csodálkozik azon? Tehét ősméri a gróft, noha mint az imént emlegette a városban teljesen idegen és ismeretlen?” kiáltá Emil.

„En magam soha nem látam a gróft, de legjobb barátim egyike, bizonyosan Thompson már évek óta örök álmat aluszsa és én most hallom ismét először a gróf nevét. De nem csalódik ön abban, hogy a gróf ellenséges indulatú viseltetik személyje iránt? Ugyan mi oka lehet arra?”

„Be nem tudom bizonyítani, hogy ama gyilkosokat ő bérlete, az igaz, de anyai áll, hogy utjában vagyok. Szándéka volt egy általam nagybecsűlt hölgyet szintén egy amerikai nőten csalárdul fölrevezetni. En azonban ideje korán intetem Taylorné.”

Hogy hívják a nőt?” kérdé Davison resztelő ajakkal.

„Taylornének!”

„Különös, nagyon különös,” mondá Davison a mintegy felebedve mély álamból bus mosolylyal tevő hozzá: „Evekkel ezelőtt én is ismertem így név alatt egy fiatal, szép, leirhatatlanul kedves és szeretetreméltó nőt, de az már ily régen elköltözött a tulvilágra.”

A kit én mondek az színté szép is meg szeretetreméltó is. Negyven évesnek mondja magát, pedig alig harmincznak látszik. Azon szerencsétlenség, melyen keresztül ment, úgy látszik arra szolgált, hogy nemesszívűségét még inkább növelje!”

„Szép? Negyven éves?” ismétlé Davison, keresztnevet nem tudja? Minők a szemei? Irja le e nő külsejét?”

„Taylorné halvány, nyulánk termeth, szemei sötétbarnak és fekete szemöldökei alul mint gyönyörű csillaggar szőrzak sugarait, keresztneve pedig Jenny viszonzá Darvil.

Davison kezeivel elfüde arcát és felfohaszkodott: „Ő az!” mondá, ezután igazgoltan fel s alájárált, kőből pedig a beteghez fordult e szavakkal: „On igazgatósgomat helyesli fogja, ha öcnék elmesélem, hogy soha jobb barátom nem volt, mint bizonyos Taylor György. A mit ön az imént e nő külsejéről mondott, ez mind rálikk ama férfi nejeire.

(Folytatás következik.)

felett csupán maga a törvényhatósági bizottság rendelkezhetik. Így a bizottság annak kijelentése mellett, hogy az eszmét pártfogásában készséggel részesíti azt határozta, hogy a kérvényt a megyei törvényhatósági közgyűléshez teszi át.

— **Megbírságot előjárás.** Említették annak idején, hogy Neumann József eleki jegyzői irnok több rendbeli mulasztást követett el az által, hogy egyes fizetési megbeszéléseket nem iktatott be, vagy nem kézbesített. Az illető irnok akkor el lett bocsátva, de minthogy a mulasztásban némileg az előjárásnak is része volt, az elsőfokú hatóság a bírót és jegyzőt együtt 100 ft bírságra ítélte. A közigazgatási bizottság ezt 10 ftra szállította le.

— **Az aradi siketnéma-iskola** javára Nachtrebel Ödön ur, egy nyert fogadás alkalmából, két forintot adományozott, mely nemese tettéért a siketnéma iskola felügyelő bizottsága ezúton is köszönetét fejezi ki.

— **Fegyelmű ügyek.** Arad megye közigazgatási bizottságának fegyelmi osztálya ma délelőtti ülést tart, hogy több hatáskörébe tartozó fegyelmi ügyekben határozzon.

— **Felhívás.** Arad sz. kir. lelkes közönségéhez! Arad sz. kir. város körzete közlegeti polgári-elemti fiú és leányiskoláiba a jelen iskolai év folyamán beiratkozott növendékek közül körülbelül 300 olyan szegénysorsú tanuló van, kiknek szülei oly nyomorúságos anyagi viszonyok között vannak, hogy napi keresményük még a mindennapi betevő falatra sem elegendő, annál kevésbé gyermekeiket ruházására. — Nehogy pedig ezek a szükséges lábbeli és ruhanemű hiánya miatt kénytelenek legyenek a kedvezőbb és melegebb időjárás beálltáig, vagy az iskolai előadásokról elmaradni, vagy pedig, ha el is jönnek rendszeresen az iskolába, ne kénytelenessenek az őszi esős idők alatt, vagy a téli dermesztő hideg napokon rossz lábbelivel ellátva, mondhatni meztelb és testüket az idő viszontagságai ellen igen gyengén védő silány, rongyos ruhában a legnagyobb veszélyeket kitéve ott megjelenni, ez ok folytán, de kiválság az embert felemelő humanitási érzet kifolyásából Arad sz. kir. város nagyerőmű közönségét, — ismervé ennek jószívűségét és nemese lelkiségét, — az iskolásköz megbízatásához képest tehertáradományok adására hívom fel. Felkértem tehát mindazon adományozókat, kik a városi közlegeti iskolákba járó szegénysorsú árva és gyámoltalan tanuló részére szükséges téli ruhamező és lábbelivel való ellátásához akár pénz — akár ruhadományokkal hozzájárulni óhajtának — miszerint egykedvűen azokat azon igazgatók vagy tanítóknak küldeni, a mely iskola szegény tanulóinak számára adományait elkészít. Aradon, 1887. november hó 10-én. Simay István iskolásköz második elnök.

— **A megyei ipartanácsba** a mely tudvaleg az alispán elnöke alatt alakult meg, a közigazgatási bizottság titkos szavazással a következő megyei iparosokat választotta be: Folló János és Tamásy András, póttagokul pedig Abtall János és Nigli László. E választásról a bizottság az ipar- és kereskedelemügyi minisztert is értesíteni fogja.

— **A gáji szerb iskola** ügye tegnap ismét foglalkoztatta a városi közigazgatási bizottságot. A baj tudvaleg az volt, hogy itt egy képesítés nélküli egyént választottak meg tanítónak, más részt pedig, hogy a tanterem olyan szűk és rozzant helyiség, hogy abban a rendes tanítás csaknem lehetetlen. A közigazgatási bizottság már árt a szerb püspökséghez, onnan azonban azt a választ kapta, hogy Timótiós Aront azért választották meg tanítónak, mert jobb nem volt, s hogy az iskola állapotán segítsen. Azóta elmult kilenc hónap. A tanfelügyelő bejelenté most, hogy a tanító igyekvő, szorgalmas embernek bizonyult, a ki a magyar nyelvet is jól érti s a ki már az új törvény előtt is gyakorolta a tanítást s ennél fogva állásban megmaradhat. A mi azonban a helyiség folytonos elhanyagolását illeti, erre nézve a bizottság újabb felterjesztést intéz a miniszterhez, kérve, hogy ez a szerb hitközséget intse meg. Három ilyen eredmény nélküli intézés után azután az iskola közönségé fog szervezettetni.

— **A jegyzői vizsgákra** eddig hat pályázó jelentkezett, a kik mindannyian a vizsgálatra bocsátandóknak véleményeztetek. Ezek a következők: Komáromy Ferenc, Pann Károly, Kure Mihály, Hevesi Vilmos, Barb Efrém és Papp János.

— **Rejtélyes gyermekgyilkosság** nyomára jöttek a napokban Kurtics közszégen, mint ottani levelezőnk írja. Duika György ottani lakos emésztő gördrében ugyanis egy teljesen kifejlett csecsemő hulláját találta meg. A törvényszéki vizsgálat rögtön folyamatba tetetett és a hulla boncolása elrendeltetett.

— **Jóváhagyott aszfalt.** A közmunka és közlekedésügyi miniszter jóváhagyta a megyei törvényhatósági bizottság azon már végre is hajtott határozatát, hogy a megyeház és pénzügyi palota közti utcában a megyeház mellett gyalogút aszfalt burkolattal látassék el.

— **Három bunda.** E cím alatt lapunk egyik közelebbi ezámában említettük, hogy két topoljai ember — egy férfi és egy asszony — az aradi vásáron három bundát loptak el. Ezeket elfogták s általuk nyomára jöttek egy egész topoljai karavánnak, mely az aradi vásáron töltötte meg a kocsiját mindeféle vásári portékával. A kis karavánt Zádorlak mellett csípte meg a csendőrség.

— **A hol még mindig nincs magyar nyelv.** Számítalanszor hangzott fel a panasz azért, hogy Arad megye körzete iskoláiban még mindig olyan szabályellenes órárendek és tantervek vannak alkalmazásban, melyekben a magyar nyelv jogai érvényesítve nincsenek. A mily meglepő eredményt vetük tudomásul: mindig, hogy Varjassy Árpád megyénk kitűnő tanfelügyelője a legnagyobb felelősséggel jár el a szabálytalanságokkal szem-

ben azon illetékes egyházi hatóságokkal, melyek a tekintetben rendelkezési joggal bírnak, olyan szomorúan kellett észlelnünk azt, hogy a tekintetben intézkedés alig történik, s ha történik is, ennek semminemű eredménye nincsen. A miniszter már felhívta egy körreideletben az összes érsekeket, hogy a törvényeknek érvényt szerezzenek, a közigazgatási bizottság is intézett átiratot s azóta ismét elmult ugyan sok idő annélkül, hogy ezeken az igazán jogtalan állapotokon segítsen. Tegnap a közigazgatási bizottság elhatározta, hogy újabb felir a miniszterhez s egyúttal jelezni fogja azt, hogy erőlyes közbelépés nélkül eredmény alig várható, s most már reméljük, hogy a makacs ellenszégülés meg fog törni s megfogják tanulni a törvénytiszteletet azokon a helyeken is, a hol — elég fájdalom — meg mindig nincs magyar nyelv.

— **Az asztalosipar kiegészítő része.** A budapesti kereskedelmi és iparkamara legutóbb tartott teljes ülésében egy előfordult konkrét eset alkalmával határozatilag kimondta, hogy a sajátkezesítőmunka képkérte k aranyozása az asztalosipar kiegészítő részének tekintendő, és így az asztalos által külön iparengedély nélkül gyakorolható.

— **Megszöktette a sognőjét.** Egy kecskeméti férj csinálta meg most nem régiben azt a bravurt, hogy megszöktette a felesége testvérét. Ez egy félszemű asszony, a ki azonban elég szemes volt a szöktető lovagjáról együtt. Kétszáz forintot hoztak el hazulról. Az otthonmaradt asszony nem tudni a férjét vagy pénzt kívánta-e vissza, de országosan körözöttte az elreputált madarakat. Azok pedig Aradra jöttek s már három hét óta tanyáztak itt a nagyváradi-ut 9-ik számú házban. Tegnap azonban meglepte őket a rendőrség s minden czómókjukkal együtt a városbázára vitte fel őket. A püzből azonban már csak 35 forint volt még. Ugy látszik jól éltek.

— **Értekes miniszteri határozat.** Könyvkereskedő czég ügynökeinek azon cselekménye, hogy a megjelent szakmunkákat és építészeti rajzokat, illetve azok mintáit a czéggel öszeköttetésben álló szakférfiaknak ezek megrendelése folytán — bemutatja, házalásnak nem tekinthető és kihatás nem képez. Ily értelemben határozott újabb a belügyminiszter.

— **A borosjenői iskola** mint értesülünk még mindig nem nyílt meg. E közönségben az iskolatgyek most teljesen el vannak hanyagolva, mert nincs a ki gondolzza azokat. Midőn az ottani iskolásköz arról értesült, hogy a miniszter szintén megemléseztetini rendelte az ottani tanítválasztást, hát erre a birre lemondott az elnök, gondnok, jegyző, s az iskolásköz számos tagja. Maradt öszesen 3. A közigazgatási bizottság tegnap tette meg intézkedését ez ügyben. Utasította a közlegeti előjárásokról, hogy az iskolásköz haladéktalanul alakítsa meg s hogy az iskolásköz új tagjai a megmaradt három taggal együtt elnököt és jegyzőt válasszanak.

— **A pávatoll az oka mindennek.** Aradon egy fiatal gavalér — a vásár alkalmával — szép barna kedvesnek kedveskedni óhajtott valami „vásárral”. Sokáig gondolkodott, míg elutadta magát határozni, hogy tulajdonképpen mi legyen a kiválszótt tárgy. A választás végre is megtörtént. Bement egy aradi férfi és női divatterekedése és művészeleg öszállított „Makart-csokort” vásárolt, melybe betetett még két darab pávatollt diszítéssel és ezzel egy hordárt hivatott, átadta neki néjgyéget és elküldte a pávatoll s-Makart-csokrot. A hordár a megbízatásán híven és pontosan járt el. Hanem mikor a házi kisasszony észrevette a „pávatollt”, elhalványodott és nem bírta elhatározni, hogy elfogadja-e azt? Anyja tanácsára szorult, a ki meglepetésében szintén alig bírt szobhoz jutni. Az anya rövid válasza volt: Tegy leányom belátásod szerint.

— De édes mamám a pávatollak roszat jelentenek.

— Mit csináljunk, hisz ha el nem fogadod, akkor is megbántod nemes szívű lo vagodat?

— Oh bár csak ne küldte volna azokat a pávatollakat. Ettől félek, reszketek. Hisz azok a házban pusztulást, veszedelmet és elhidegültést jelentenek. Barátnőim közül is sokan így jártak, a kik udvarlóiótt pávatollat fogadtak el, soha sem lettek azokéi.

— A kis ártatlan fekete bogár szemek előtt rémképek kezdek lebegni és könyekre fakadtak a páva tollak látására.

— A vásár után harmad napra meg is volt az előre megjósolt rémkép.

— A fiatal ember beállított harmad magával a családapáczhoz, hogy kérje meg „a ház szép lányának a kezét”. Az apának a komoly látogatás éppen roszkor történt, mert azelőtt néhány percczel „öszecsekedt” a ház asszonyával és kedvetlen állapotában kiutasította leánya szíve választottját.

— Azóta vége lett a benső baráti viszonyoknak.

— A leány pedig kétségbeeső kiáltással rontott völgyéne után e szavakkal: — A páva toll az oka mindennek! — A csodamolnár. Vajda András fiatal molnár a szarvasi nagy cizmalomban olyan pedális és pedál nélküli cizmalomokat készít, hogy azok a legjelesebb effajta gyártmányokkal is kiállják a versenyt, pedig Vajda sokaság volt hangzargyárban, a csak kedvtelésből gyakorolta magát bele annyira, hogy most olyan kelete van cizmalomkészítés, miszerint alig képes a megrendeléseknek eleget tenni, s a mellett oly kitűnő cizmalomjátékos, hogy akarmelyik cigány virtuoz sem játszik különben nála.

— **A megyei árvaszék helyiségei.** Számítalanszor hangzott már a panasz a felett, hogy a megyei árvaszék hivatalos helyiségei rendkívül rozzant és elhanyagolt állapotban vannak már. Legveszedelmesebb volt ez az állapot az árvaszéki irattárnál, a hol az árvak vagyonjoga igazán veszélyeztetve volt a boltív nélküli tűzveszélyes helyiségekben. Ez iránt meg is törtettek a kellő intézkedések és az irattár biztos helyre lett átköltöztetve. Most azonban, hogy a közigazgatási bizottság egy küldötté az árvaszékben vizsgálatot tartott, ez a küldötté az árvaszékben adott ki fejezt, hogy a többi helyiségek helyzetén is segíteni kell. A referensek az iratcsomagokat a földre kell hogy rakják, mert nincs almáriumok s a butorát állatában olyan, hogy még a legkisebb igényeket sem elégítheti ki. A bizottság ennek következtében azt javasolja, hogy addig is, míg az új megyeház felépítve lesz, az árvaszéki östályt ezekből az odukból költöztessék ki.

— **Felesége gyil.** G. Gligor kis-csanádi kisbíró pontos és lelkiismeretes hivatal-szalga volt, de éppen oly szorgalmasan keresteföl a depót is, a hol a torokgyilkóólt itelt ingyen östogatni nem szokás. Ide vándorolt vele együtt kis fizetése és vagyonkaja is. A fiatal feleség megkíséztette, szép szó, s fenyegetés által térténi uraságját a jobb utra, de biz a falra baba dobta a borsót. Egy szép napon aztán oda hagyta a kisbíróét s Sajtányba kööltött. Hosszas távollét után a mult hóban felkereste férje lakását, hogy az ott maradt pár darab fehérneműt is magával vigye. A kisbíró szomorúan nézte a jó feleséget, aztán kérve-kérte, jöjjen vissza hozzá, jöjvőre magát megajánlítja. A jó ígéretnak azonban a feleség nem adott hitelt. Vidd el hát kis párnádat is, szölt a férfi, mely a kamrában van, aztán kezében revolverrel ment neje után és a kamrában egy lövéssel, mely a gyomrot furta át, megfosztotta magát az asszonytól is, aztán önként jelentkezett előjárói előtt, hogy a büntető közeg előtt elvegye méltó büntetését.

— **Összedölt a bíró uram keménye.** Domsik András kevesmési bíró hogy a gözmalmához építendő keménye kevesebbe kerüljön, egy pár vidéki munkást fogadott fel és azzal építette fel, a mi így is sokba került neki. A napokban árt Aradra Reisz Ottó mechanikus-gépésznek, hogy ránduljon át Kevesmésre és a gözmalmához ujonnan épült keményére építsen egy „villanyfogót”. Reisz Ottó ki is ment és felkereste a bíróét, de már akkor az ujonnan épült keménye megtárgalta a szolgálatot és az elött való nap öszdölt. Ezer szerencséje Reisz Ottónak, hogy egy napot késett az átmene-tellel, különben igen könnyen ott hagyhatta volna a fogót.

— **Borkiállítás Miskolcon.** Kovács Gyula dr. a miskolci kereskedelmi és iparkamara titkára — mint az aradi ker. ésparkamara értesítik — a „kamara legközelebbi ülésén” indítványt fogja tenni, hogy a jövő évben Miskolcon egy borsvásárral öszeköttött borkiállítás rendezessék.

— **Összezuzott ember.** Möröz György favágó szerdán éjjel a lemesvári Csóka erdőben dolgozgatott. Csaldja otthon didereget várta haza, de reggel is lett, még sem volt otthon. Felesége végre roszat sejtve, kiment a Csóka-erdőbe, hol vérfagyasztó jelenet tárult elője: férjét egy fatörzs alatt a sző legszorosabb értelmében szőjjeluzva találta. A nagy fatörzs valószínűleg ráesett a sötétben nem látó munkásra és mivel senki sem volt közelében, ki segítségére siethetett volna, agyonzúzta. Möröz György szakállhazai illetőségű; özvegyén kívül öt kiskoru árva hagyott hátra.

— **A vásári tolvajok.** Az idei novemberi vásár sem esett meg annélkül, hogy kisebb-nagyobb lopások ne történnek volna. Az aradi kir. törvényszék vizsgálóbírószékének egyik termében halom száma áll a sok öszelopott tárgy, melyet az aradi rendőrség kézrekerített. A tarka halomban találhatók cifra szőrök, bundák, kivarrott mellények, peuczelek sat. A jó madarak pedig a vizsgálóbírószék börtönében várják „nemes cselekedeteikért” a méltó jutalom elnyerését. Kibálgatásuk ma délelőtti megíró végre Mészáros Tivadar vizsgálóbíró ideje helyiségeben.

— **Czégjegyzés.** A szegedi kir. törvényszék kereskedelmi bírósága Fodor Endre csanádmegeyi makói lakos vas-, anyag-, festék- és fűszerkereskedő czéget bejegyeztette. — **Kumetykó lános-féle jónévi színházi sörsearnokabán** a budapesti első női-zenekar még mindig nagy közönség előtt játszik. Ma este a zenekar The old Hajnalka karuagy vezetése alatt a közönséget egészen ujonnan betanult új zenedarabokkal készült meglepni. A közönség között működő zeneakart ajánljuk a közönség pártfogásába. A zenekar karnagya egy debreczeni ügyvéd leánya.

— **Hazánk és a főváros.**

— **A királyjárás idejéből.** Midőn Ferencz József erdélyi unitárius püspök a kolozsvári fogadtatás alkalmával Szigeti Sándor tordai polgármestert bemutatá, ő felsége ezen kérdést intézte hnzá: „Tordán is vannak unitáriusok?” Mire kérdézezt igenlő feleletet után egymásután bemutatá Sándor József kir. közjegyző és Jakab Gyula udvarhelyi kir. felügyelő gondnok fiait. De észre véte, hogy a király feltűnő érdeklődéssel nézi hátrább álló Simon József és Tamási István tórczói képviselői díszes öltözetben levő küldöttéi napokat, reájuk ment át a bemutatással. A király, az első sorban állók félreállván, a tórczói küldöttéi tagokhoz egészen közelébe ment. Látható kedves érzeléssel nézte meg dalias szép természetű, feltűnően különleges és díszes népies öltözetűket s azon kérdést intézte hozzájuk, hogy „nagye-köszög?” Mire, midőn Simon József megmondá, hogy Tórczónak 1400—1500 lakosa van, a kik kerésnek kivételével mind unitáriusok, a püspök megemlézte Tórczók ez év folytán ért nagy szebecsöntelenségét. Mivel aztán néhány

szóval előadta a májusi thvészt, mely Tórczók közönségének egy részét elhamvasztotta. „De — téve hozzá — az a közörszév, mely az egész hazában e derék közég és annak lakosai iránt nyilvánult, már teljesen begyógyította sebeit.” Az unitárius főtanoda meglátogatása alkalmával az ifjúság lelkes éljenése elhangzása után a király így szölt a püspökhöz: „A reformatusok és unitáriusok között úgy-e nem nagy a különbség?” „Nem felség,” — de lenygea — felelé Ferencz József püspök. „Mi az?” kérdé ekkor. „Az, hogy az unitáriusok nem hiszik a Szentháromságot, a melyet a reformatusok éppen úgy vallanak, mint a catholikusok,” mondá a püspök. „Ez hát a legfőbb különbség?” — szönszáz erre a király s ezzel véget is ért ez egyetlen dogmaticai kérdés. Midőn a látogatás végén ő felsége abbá tették az arany könyvet, megkérve, hogy abba nevet beírja, ő felsége lebzta a jobb kezéről a keztyűt, kivette csipetű szemüvegét s azt feltette, mondá: „En már csak így tudok írni.” Aztán oda irván nevet: „Ferencz József,” e szavakkal fordult Ferencz József püspökhöz: „Ez az ön neve.” A püspök, ki a király e jáskódása által a legmélyebben és a legkellemesebben volt meglepve, pilanatnyi zavár után így felelt: „A név valóban az enyém is, de csak egygyel több ok arra, hogy felségedet annál nagyobb tiszteletben tartsam.”

— **Rövid hírek.** A kívándorlás Mosonmegyében ismét növekedésben van s Alsó Illmici közörségéből és szomszédságából közelébb vagy ötvenen indultak utra, sokan pedig tavaszkor készülnek kívándorolni. — **Pere den** a vágselyei tanító-kör jövé kedden ünnepelet rendez elnökének, Péter János peredi tanítónak felszázados működése alkalmából. — **Kolozs-vár** rtt Ferencz Ignác cipész egy pár caizmat ajánlott fel a királynak, ottani időzése alkalmával; a király elfogadta s értékes mellűt küldetett a cipésznek. — **Sajátaság** s baleset ér Szabadkán egy szőkní készülő szerelmes párt: a fiatal ember nagy sietségében ugrott a kocsiha, hogy ráesett a leány lábára s a leány lábörést szenvedett. — **A szegedi ártéri-kut** most már mondhatni be van fejezve s a munka fényszeren sikerült. Kristálytisza pompás ivóvizet ad s vízbősége napról-napra növekszik. Pár nappal ezelőtt mint a művezető által öszközött mérésekből kintint, 260 köbméter vagy 260,000 liter vizet volt képes szolgáltatni a kut naponként, 10,838 liter minden órában. Már ez jóval több a szerződésben megállapított vízmennyiségnél s azóta a kut vízbősége jelentékenyen emelkedett. Másnap 330,000 literre növekedett, sőt Zeigmondy fél millió liter vizet helyez kilátába naponként.

— **A nagy világ.**

— **Liszt Ferencz síremléke.** Bayreuthból írják: Tudvaleg, hogy itt a nagy zeneköltő sírja felé közköltségben emléket akartak feállítani. E czéla pályázatot hirdettek, melyre a civilizált világ minden részéből érkeztek pályaművek. Ezek közül különösen két építész művét jelölté a jury jutalomra érdemesnek, bárha a pályázat feltételének az előállítási költségek tekintetében ezek sem feleltek meg. A városi penztár ugyanis legfelébb 5000 márkát utalványozott volna, míg ezeknek a műveknek az elkészítése 12—15,000 márkába kerültne. Így azután a két építész, kik közül az egyik berlini, a másik pedig müncheni, megkapták ugyan a pályadíjat, de terveiket ad acta tették. E helyett módot találtak rá, hogy az előírányzott költség erejéig mauzeumot állítsanak fel, melynek építésével, a tanács határozata folytán, a Wagner-színház építőjét, Woelfel Károly építész mérnököt bízták meg. A mauzeum építés napj csendben meg is indult s ma már készen van teljege — izléstelenkésében. Egy félig kápolnához, félig remetelakáshoz hasonló és vörös cseréppel fedett épület ez, kis toronnyal, mely szanalmas benyomást tesz a nézőre. Ha a maestro hívei látni fogják, ugyancsak elcsodálkoznak ezek a semmin, a mivel a nagy zeneköltő emléket megiszítotték. A néphumor már is elnevezte Liszt-kálháának.

— **Csalánba nem út a menykő.** így szölt a közmondás. „S az asszonyba is csak ritkán,” mondja Flamarion Kamill, a ki most öszállította a villámcsapások statiszticáját, ar a csodálatos felfedezésre jutott, hogy az istennyal sokkal kevesebb kárt tesz a nőben, mint a férfiakban. 1854-től 1883-ig 2322 férfit öltött agyon a mennykő Franciaországban; asszonyt csak 957-et. Ez a szám kevesebb mint fele a másikkal. Vajon a nő; ruha vagy a szervezet az oka a villám ez udvariaságának? Az is különös, hogy Páriban 1864. óta csak egy embert süjtött agyon az istennyal. De ez már kimagyarázható a nagyváros tömérdek tornya, keménye, villámhárítója révén.

— **Rövid hírek.** Hannoverben a tartományi gyűlés harmincz velozipedet vásároltatott az utifelügyelő számára. — **A belga pénzügyminiszter** azt a kedvező jelentést tette a képviselőháznak, hogy tavaly az államközhelyettes 3 millió franknyi felesleggel zártak le, az idén pedig 9 millió lett a felesleg. — **Nemzetközi regatta** volt nemrég Sanghaiban s az ott időző „Aurora” östrákmagyar hadihajó matrózai nyerték el a díjt. — **Stanley** felől augusztus 8-ik terjedő hírek érkeztek; akkor indult el az Albert Nyanza nyugati partja felé. — **Erős földrendés** volt Forliban és Imolában, de károkról nincs hír. — **Páriban** az ott lakó östrákr és magyar kereskedők gyűlése elfogadta a párisi östrákmagyar kereskedelmi kamara létesítésének tervét s 4000 frankot írt alá szervezési költségekre. — **A bolgár elégtelöltek** Turnu-Severinben forradalmi lapot indítottak meg, melynek első száma már megjelent.

— **S Z I N H Á Z.**

— november 11.

— „Francillon”. Más rovatunkban közöljük a „Francillon” meséjét. Itt csupán az előadásról számolunk, mert nem tartjuk valami különösen jóízűt vállalkozásnak, hogy

jóindulatul arezczal diességessük a Dumas file egyik leggenialisabb darabját.

Ha a „Francillon” aradi előadásáról öszintén akarunk nyilatkozni, akkor a határsárol azt kell mondanunk, hogy az nem annyira zajos, mint mely volt. A közönség valahogy úgy volt a színmű benyomásával, mint az olyan operette-ekével, melyeknek a zenéjét csak a második előadás alatt kezdő hez könnyen átérteni, élvezni. A sikamlósabb helyek hatáaa pedig itt-ott mulattató volt. Ez lehet a felfogásra nézve jellemző, de az intelligencia pikáns voltára nézve — előnyös. Sapienti sat.

Az est hőse minden esetre C s a n y u g a Emma volt, ki Francine-t tehetsége teljes jnykezeztével és előnyeivel játszta végig. Az első felvonásban alig elégitett ki, míg a másodikban midőn kalandját elbeszéli, a gúny, a kétségbeesés és a fásultság hangját kitűnően találta el a szerep szellemességét finom distingválással adta vissza s minden szaván, mozdulatán a leggondosabb tanulmány lát. Szöpt, melyért megérdemelte azokat a zajos tapsokat, a mikél kétszer lámpák elé hívták. H a v a s Aranka mint Anette igéző szöpre volt és kedves enyelgéseivel és töprengéseivel meghatott. H u n y a d y Margit (Smithné) igazán okos és elegáns asszony volt, a nélkül, hogy filozofálásával unalmas lett volna. Mindhármuk toilletteje elegáns, feltűnő volt. P e t e r d y mint férj nyugodt s előkelő volt, mint a hogy jó izléssel s ferde szerepből mást nem is lehetett csinálni. S o m l o (Stanislas) typicus párisi léha, a ki az érzés hurjait megkapóan érinti, míg R é t h e y a lehető legfinomabb egyszerűséggel jelenítette az édes anyját szeretőt Henrit. K u l i n y i originalis Carillac; B á c s (Riverolles marquis) és S z e n t e s is teljes sikerrel segítettek az öszjátéknak. F e n y e r i Celestin instát adta és teljesen igazolta a felfogást, hogy e szerep csakis művészi kézbe való. L i t z e n m a y e r Poldi a legfeszlebb szobaleány volt, minőt acceptálni lehet egy salonban. A ház zsufoláig telve volt.

KÖZGAZDASÁG.

Vegyes közlemények.

— **Közfénforgalom** a szab. öszt. magy. államvasutársaság Segen-Gottes állomása és a magyar nyugati vasút állomásai között: A szab. östrákmagy. államvasutársaság Segen-Gottes állomásáról a magyar nyugati vasút Boba-Jánosához, Devecser, Kis Czelli, Östfi-Asszonyfa, Pápa, Szászvár, Tuskevár, Város Lód, Vár Palota és Veszprém állomásaira szállítandó ásvány és pirszénre, valamint szénvályogra f. 6. november hó 1-ével kivétel díjazásba lépett hatályba. Ezen kivétel díjazás példányai a kötelek állomások utján vagy a kötelek pályák kereskedelmi östályainál darabonként 4 krért megszereshetők. Budapest, 1887. november 10-én. Az igazgatóság.

S z e s z ű s l e t.

(November 11.)

(B.) Készárú nagyban 25.75 kicsinyben 26.25, hordó nélkül per 100 liter .

Budapesti gabnatózsda.

(November 11.)

Jó kínalat és vételkedv. 25,000 mm. jött forgalomba és 2 1/2 — 5 krall magasabb áron adatott el. Buza tavaszra 7.35 — 7.37, zab tavaszra 5.66 — 5.67, kukorica tavaszra 5.77 — 5.79, káposzta-repeze 10.80 — 10.90, ősi buza 1888. évre 7.75 — 7.76.

IDEGENEK NÉVSORA.

(November 11.)

Fehérkereszt-szalló. Vogel N., igazgató, Zimbró. Belenty Á., magánzó, Nagyvár. Linger M., keresk. Szeged. Lövy J., Sonnenschein N., Burbaum J., Klein L., utazók. Bécs. Kovács H., utazó, Bpest. Tücherer-szalló. Pollák József, keresk., Lugos. Szántó L., utazó. Bécs. Harig B., utazó, Grácz. Nádor-szalló. Adler Samuel, kereskedő, Östrov. Vinkler József, ispan, Batonya. Háromkirály-szalló. Pap Vilmos, birt., Varjas. Galister Antal, pénzügyi főbíró, Temesvár. Ungar Ábrám, irnok, Tervova. Aranykulcs-szalló. Luczay Dénes, lelkész, Csanád. Singer N., keresk., Tervova. Weiss E., arany-műves, Bpest.

Arad városi s z i n h á z.

Folyó szám 38. 2. kisérlet 13-dik sz

Szombat, 1887. november hó 12-én:

Francillon.

Színmű 3 felvonásban. Irta: Dumas Sándor. (Rendező Krescsány Ignác.)

Személyek:

Riverolles marquis	—	—	Bács Károly.
Riverolles Lucien	—	—	Peterdy Sándor.
Francine de Riverolles	—	—	Czanyuga Emma.
Rive-olles Anette	—	—	Havas Aranka.
Smithné Tere	—	—	Hunyady Margit.
Grandredon Stanislas	—	—	Somló Sándor.
Symeux Henry	—	—	Réthely Lajos.
Carillac Jean	—	—	Kulinyi Már on.
Pinguet, ügyvédseg	—	—	Szentes János.
Eliza, Francine komorna	—	—	Litzénmayer L.
Celestin, Lucien szolgája	—	—	Fenyéri Mór.

Kezdeté 7, vége 9 1/2 órakor.

Holnap, vasárnap, bérletfolyamban e színpadon előszór

Ne vity a kísértetbe.

Eredeti népszámmú 3 felvonásban, énekekkel. Irta: Klárné Angyal Ilka.

Felelős szerkesztő és kiadó:

H I N D Y Á P R Á D.

BUDAPESTI TŐZSDE.

November 10-én.

Pénz		Aru	Pénz		u	Pénz		Aru	Záloglevelek.		Pénz	Aru
M. kir. aranyjár. adóment. 4%.	99.10	99.40	Magy. orsz. bank részvény-társaság	278.50	278.70	Pesti közúti vaspálya	412	413	M. földhitelint. papírrérték 5%	101.75	102.50	
" " papíráradék adóment. 5%	86.20	86.50	Osztrák hitelintézet	888	890	Pesti közúti vasp. élvezet jegyek	215	220	" " " 4 1/2%	99.75	100.75	
M. vasúti köl. 120 frt o. é. (300 fr.) 5%	149	150	Osztr.-magyar bank	158	159	Budapesti III. ker. takarékp.	107	—	" " " 4%	94.50	97	
M. v. köl. 120 frt egyes dbkban	149	150	Magyar iparbank	700	702	Országos központi	475	478	" " arany v. ezüst 5%	130	131	
M 1869. kel. v. á. kötv. (els.) adóment. 5%	97	98	Pesti keresk. bank	204	207	Pesti hazai első	7800	7900	" jelzálogbank . . . 5 1/2%	102.75	103.25	
M. 1873. kel. ár. v. ezb. (els.) adóment. 5%	123	123.50	Bécsi bizt. társulat	210	212	Egyesült Budapest fővárosi takp.	471	475	Kisbirt. orsz. földh.-int. 5 1/2%	101	101.50	
M. 1876. kel. aranyban (els.) adóment. 5%	112.25	113	Bécsi élet- s jár. bizt. társ.	2920	2950	Magyar ált. takarékp. részvény	96.50	97	Osztr.-magyar bank o. é. 5%	102	102.50	
M. kir. nyereség-kölcsön 100 frt	123	123.50	Első magy. általános bizt. társ.	69	69.50	Alagut	151	153	" " " 4 1/2%	101.25	101.90	
50 frt drbja	122.50	123	Fonciere pesti bizt. társ.	214	216	Általános waggon kölcs. társaság	78	75	" " " 4%	99.20	99.55	
Tiszai és szegedi kölcsön 4%	123	123.50	Magyar-francia bizt. társ.	790	810	"Franklin"-társulat	213	215	Pesti "keresked. bank" 6%	102	102.50	
M. k. földm. kötvények 5%	104.25	105.25	Pannonia vissz. társ.	459	455	Ganz és társas. vas. és gépgyár	610	615	" " " 5 1/2%	101	101.60	
1867. zárad. 5%	104	105	Corcordia malom	980	900	Gschwindt-féle szeszgyár	339	340	" " " 5%	101	101.60	
M. k. földm. kötvényektemei 5%	104	105	Első budapesti malom	224	226	Gyapjum. és biz. I. magyar	265	270	Albina tak. és hitelint. 6%	101	101.50	
1867. zárad. 5%	104	105	Erzsébet malom	505	510	Keresked. épülete	680	690				
M. k. földm. kötvények horvát-ors. 5%	104	105	Hengermalom	252	254	Könyvnyomda "Athenaeum"	515	520				
M. k. földm. kötvények erdélyi 5%	104	105	Luiza malom	350	355	Pesti	1120	1150				
erdélyi jelz. urb. vk. (100 forint) 5%	98	99	Molnár és sütők malma	770	780	Köszvény. és téglagy. (Drasche)	238	237				
Szőlődekm. kötv. (100 frt) 5%	99	100	Pannonia malom	109	113	Nemzetközi waggon-kölcsön-részvén. társaság	60	62				
Pest városi kölcsöne 1870. évből 6%	106.50	107.50	Viktoria malom	179	180	Pesti építő-társaság	97	98				
1871. évből 6%	106.50	108.50	"Adria" m. tengeri hajóz. részv. t.	172	175	Rimamurány-salgótarj. vas. r. v. r. v. t.	179	180				
Budapesti f. 1880. kölcsöne 6%	101.75	102.25	Alföld-fiumei vasút 5%	161	163	Salgótarján közszénb.	160	164				
Budapesti bankgy. részvén. t.	104	104.50	Bátaszék domb.-zádkány vasút 5%	177	178	Schlick-féle vas. és gépgyár	913	920				
Magy. ált. hitelbank	284.50	284.75	Déli vasút 5%	143	144	Schlick-féle vas. és gépgyár II. kib.	297	300				
Magy. jelz. hitl. II. kib. in. elismv.	134.50	134.75	Erdélyi vasút 5%	166	167	Serfőzde első magyar	115	120				
Magy. lesz. és pénzváltó	93.50	93.75	Győr-sopron-ebenfurti vasút 5%	161	162	Sertészhaló	165	167				
			Kassa-oderbergi vasút 4%	222	222.50	Sósuti kőbánya	241	243				
			Magyar galiczi vasút 3%	345	350	Spodium- és csontlisztgyár	104.50	105				
			Osztrák államvasút 3%			Szálloda-részvén. társaság						
			Pécs-barcsi vasút 3%			Tégla- és mészkőtelep ujlaki						
			Tisza-vidéki vasút 3%			Török dohányrészvény						
			Osztr. dunagőzhajózási társ. 3%			Gőztéglagyár kőbányai szelv. péld.						
						M. jelz.-bank ny. kölcsönkötv. 4sz.						

LUSER L
touristatapasza.

Biztos és gyorsan ható szer tyűk-szem, bűtyök, továbbá a lábálpon és sarkon elkenyészett bőr, szemölcs és minden más bőrkínóvások ellen. A hatás biztosított van. Egy doboz ára 60 kr. Vidékre 80 kr. beküldése mellett bérmentve. Főszékhely: L. Schwenk's Apotheke in Meidling bei Wien.

Csak akkor valódi, ha minden tapasz és használható, utasítás a mellékelt védjeggyel és aláírással el van látva; tehát figyelni kell ezekre és határozottan LUSER L-féle turistatapaszt kell kérni.

Kapható: 777 1-12
Török József budapesti gyógyszerész különlegeségi főraktárának aradi fiókjában

RING LAJOS,
„Aranyhó” címzett gyógyszerészárban
Aradon, Asztalos Sándor-utca 1. sz. alatt.

Magyar iparcikk!

Mig eddig még a pótkávé is a külföldről vettük, most az elismert jószág

Lenck-kávén

oly kitűnő hazai gyártmányunk van, melynek használata már általános divattá vált.

Lenck-kávé

kapható minden jobb kereskedésben s a hol a készlet elfogyott volna, a t. közönség követeje mint hazai gyártmányt.

A t. elárúzó urak forduljanak **Lenck S.** pótkávé-gyárához Sopronban, honnét mintákat rögtön, ingyen és bérmentve kapnak s így rizikó nélkül győződhetnek meg a felől, hogy a 747 4-8

Lenck-kávé

a legjobb eddig ismert pótkávé.

Uj szerkezetű szikviz-(szóda) készítő gépek

jutányos áron

kaphatók üzletben, melyek nagy előnnyel bírnak a — régibb szerkezetű gépek felett, a mennyiben a szénsav alulról nyomul a vizen keresztül és azzal gyorsabban és sokkal jobban egyesül, miáltal a szikviz sokkal erősebb, gyorsabban fejlődik, kevesebbe kerül (mivel kevesebb borkó és szóda szükséges) a gép kezelése nagyon egyszerű, költséges javításoknak nincsen kitéve.

Az oly tiszta borkó és szóda bicarbon-néból készült szikviz betegnek, különösen gyomor-betegnek, mint egészségeseknek nagyon ajánlható, különösen meleg időkben és a hol az ivóvíz nem tökéletesen egészséges.

Ezen gépekkel egyszersmind mindennemű hűsítő italokat, ugyisint nagyon jó magyar pezsgő bort is félóra alatt lehet elkészíteni.

Tisztelettel

Ernyei Gyula,
a „Zöld papagály”-hoz
Aradon

Hirdetmény.

A vízjogi törvény (1885. évi XXIII. t.-cz.) 189. §-a, valamint ezen törvény végrehajtása tárgyában a nm. földmívelés-, ipar- és kereskedelmi és a közmunka- és közlekedési m. kir. miniszter urak által egyetértéssel mult évi december hó 31-én 45689. sz. a. kibocsátott általános rendelet 87. §-a alapján felszólítom az Arad sz. kir. város területén fennálló vizi-művek és vízhasználati jogviszonyok tulajdonosait, hogy a jogviszonyaikra vonatkozó engedélyt ha ezt eddig nem teljesítették volna, 1887. évi november 15. napjáig nálam írásban mutassák be, vagy pedig írásban igazolják azt, hogy vizi-műveik 1886. évi január hó 1-je óta háborítatlan fennállanak anélkül, hogy mások jogosult érdekeit sértene és mint ilyenek az illetékes hatóságok által károsnak találhatók.

Ezen bemutatási, illetve igazolási kötelezettség minden hatósági engedélyre szoruló vizi munkálat tulajdonosára kiterjed, tehát öntözés, lecsapolási, ármentesítési, iparvállalatokra, malmokra, továbbá nyilvános és magán csatornákra egyaránt érvényes.

A kik jogosítványukat iga olni nem tudják, vagy igazolás végett a fent kitűzött határidőben nem jelentkeznek, azoknak vízművei az idézett törvény 191. § értelmében nem léteznek fognak tekintetni, s az ily vízművekre nézve a vízjogi törvény 163. és következő szakaszai és a hivatkozott általános miniszteri szabályrendelet 3-32. §§. lesznek alkalmazandók.

Salacz,
kir. tanácsos, polgármester.

19280—1887. 108. v. 2—3

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. honvédelmi miniszteriumnak 49950—1887. sz. a. kelt magas korrendelével az 1888. évre vonatkozó ujonczozási előmunkálatok foganatosítása lévén elrendelve, felhívom az 1868., 1877., 1866. és 1865. évben született helybeli, vagy idegen illetőségű, de helyben tartózkodó hadkötelesek, miszerint az ujoncz-összeírásba leendő felvétel végett november 30-ig a városi katonatügyi osztálynál okvetlenül jelentkezzenek, egyuttal figyelemztetnek, hogy az illető mulasztók az 1868. évi XL. t.-cz. 42. §-a értelmében büntető eljárás alá fognak vétetni.

Aradon, 1887. évi november 9-én.

A városi tanács.

Arlejtési hirdetmény.

A város részében a jövő évben szükséges fenyőfa, tölgyfa, vas és világítási anyagok szállításának elvállalása iránt 1887. november 15-én d. é. 10 órakor árlejtést tart a gazdasági szék. Bónompézul leendő a fenyőfára 50, a tölgyfára 50 frt, a vasanyagokra 100 frt és a világítási anyagokra 20 frt.

Az árlejtésben részt lehet venni szóbeli és írásbeli ajánlatokkal. Az írásbeli ajánlatok lezártan, az árlejtés megkezdése előtt nyújtan-dók be és csak akkor vétetnek figyelembe, ha azokhoz a bónompéz mellékelve van s ha az ajánlatot tevő kijelenti, hogy az árlejtési feltételeket ismeri és elfogadja.

Az árlejtési feltételek, az árjegyzékek, a melyek alapján az árlejtést tartatják, előzőleg is Parecz István tanácsnok urnál is megtekinthetők.

A zárt ajánlatok borítékán megjelölendő, hogy az melyik vállalatra vonatkozik.

Varjassy Lajos,
aljegyző.

Hirdetmény.

A nagyméltóságú m. kir. belügyminiszterium 61369—1884. sz. a. kelt intézményével jóváhagyott 12577—403—1884. sz. szabályrendelet alapján minden ház- és telektulajdonos felhívatik, hogy köveztelt vagy aszfalttal el nem látott utcákban házuk és telkük előtt a gyalogjárót f. évi november 30-ig terjedő idő alatt 1 és fél méter szélességben és 15 cmtr. magasságban homokréteggel akként borítsa be, hogy a vízvezető árok vagy folyóka felé a cm. eséssel birjon. Ha a gyalogjáró másfél méternél keskenyebb lenne, akkor az egészben a fentebb írt módozat szerint homokréteggel beborítandó.

Kötelesek a ház- és telek-tulajdonosok a gyalogjárók mellett elvonuló vízvezető árkot telkük és házuk utcái színvonalának hosszában a mérnöki hivatal által elő írt utasítások és méretek szerint megadni, azt tisztán tartani, különben kötelesek ezen vízvezető árkokon keresztül telkük kocsi-bejártánál hidat építtetni és jókarban tartani.

Kik ezen rendeletet meg nem tartják, illetve megszegik, kihágást követnek el és a városi szegényalap javára 2 frttól 5 frtig terjedhető pénzbüntetéssel, behajthatatlanság esetén 12 órától 3 napig terjedhető elzárással fognak büntettetni.

Ezen büntetésen felül az elmulasztott munkák az illető ház- vagy telektulajdonos terhére hatóságilag fognak büntettetni.

Urbányi János,
főkapitány.

Nátha ellen!

Az 1885. évi országos kiállításon kiállított versenyt és kivitelképességért, nagyban termelés és fontos javításért.

A náthát többnyire nem is tartják betegségnek: sőt felőle azon tréfás nézet van elterjedve hogy ha gyógyítják tovább tart, mintha nem gyógyítják.

Azonban mindkét nézet téves. — Először is a nátha gyakran kiállhatatlan fejfájással, étvágytalansággal s kedély levertséggel jár, és csak legenyhébb formájában az, a mely a takarítók erős lojában és azok túlságos elválasztásában nyilvánul. — Azonkívül gyakran alapját képezi, úgy a rheumatizmusnak, mint különösen tüdőbetegségnek. E szerint a nátha gyógyítását különös figyelemre kell méltatnunk, és sommi esetre sem kell hagyani azt elhatalmasodni. — Ezt annyival is könnyebben megtehetjük, mert a dr. Hager által kitalált gyógyszeres olya biztos, hogy 1 doboz dr. Hager-féle nátha labdacsa elfogyasztása után a nátha biztossan elmúlik.

Azért minden oly esetben, midőn esti megfűlés után fejünk fájni kezd, étvágyunk elmul, vagy torunk száraz és érezzük a nátha előjeleit, azonnal vegyünk dr. Hager nátha elleni labdacsaiból, és annak bevétele után minden bajtól megszabadulunk.

Sőt ha bármely megfűlés után azonnal beesszük a labdacskákat, az abból eredhető minden bajnak elejét vesszük.

Emlékeztetve hozom még, hogy a dr. Vost által Frankfurtból oly nagy híre hozott „Katarhus labdacsa” csakis a dr. Hager-féle labdacsa utánzatai s mint minden utánzat természetesen az eredetivel nem mérhető.

Ezen a megfűlés káros következményei ellen oly biztos hatású labdacsa kaphatók Aradon:

Rozsnyay Máttyás
Szentháromság-hoz” czim. gyógyszerárban.
Egy doboz ára 1 frt o. é. 78

Hirdetmény.

Az 1888. évi egyenes adó kivétési munkálatok foganatba veendőik lévén, felhívom a város lakossága, miszerint az adóköteles egyének és tárgyak összeírására kiküldött hatósági közegek kérdéseire lelkiismeretesen és legjobb tudomása szerint feleljen, mert ki az összeíró közegeket valótlán bemozdásokkal félre vezeti, vagy munkájokban hátráltatja, az 1883. évi XLIV. t.-cz. 10. §-a értelmében 1—50 frtig terjedhető bírsággal lesz büntetendő.

Felhívom továbbá a város közönsége, miszerint az adókövetés alapjául szolgáló vallomási ivatek az alább kitűzött határidők alatt a polgármesteri hivatalhoz (Hofbauer Lajos t. b. főjegyző hivatalos helyiségében) a saját érdekéből beadni el ne mulassza, és pedig:

A ház-bér-jövedelmi vallomások, kizárólag a folyó évben épült lakrészekre vonatkozólag. Kizárólag a folyó évben keletkezett és a kereseti adó III. osztálya alá tartozó előre nem tudott jövedelmi iparok, üzletek, kereskedések vagy más haszonhajtó foglalkozások jövedelmeire vonatkozó vallomásaikat f. évi november 15-ig.

A kereseti adó IV. oszt. alá tartozó megatározott évi vagy havivétetést élvezők, évi vagy havi járulékaikra vonatkozó vallomásiakat, — továbbá a tőkeamat-adó alá tartozó kamat, vagy életjáradékra vonatkozó vallomásaikat f. évi november 15-ig.

Az általános jövedelmi pótdadó ki-zámitásánál levonandó ingatlanokra betáblázott, a f. évben tényleg fizetett adóssági kamatokra vonatkozó vallomásokat f. évi december 15-ig.

A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok jövedelmeikre vonatkozó vallomásaikat 1888. évi február 29-ig.

A hadmentességi díjra vonatkozó vallomások 1888. évi február 29-ig. A választatra használható fegyverekre vonatkozó vallomások 1888. június hó 30-ig.

A fentírtott vallomásoknak a kitűzött időben beadása a felek érdekében lévén, megjegyeztetik még, miszerint adótárgyaknak és adóköteles jövedelmeknek a kincstár megkárosítása céljából lett eltitkolása az 1883-ik évi XLIV. t.-cz. 100. §-a értelmében 1—500 forintig terjedhető bírsággal van maga után.

A városi tanács.

70606—1887. sz. M. kir. államvasutak igazgatósága.

Hirdetmény.

A magyar kir. államvasutak tulajdonát képező 198 tartánykocsi használatára vonatkozó szerződések az év végével lejárván, felhívjuk az érdeklődő összes hazai kereskedőket és gyáro-sokat, hogy ezen kocsi igénybe vételére és felhasználására vonatkozó ajánlataikat az év november hó 20-ig az alólrott igazgatóságnál „Ajánlat a 70606. számhoz” felirattal ellátott zárt borítékban nyújtsák be.

A teendő ajánlatokban megemlíendő az egyes czégek által igénybe veendő kocsi.

a) mennyisége,
b) felhasználási ideje,
c) felhasználási módja (mi célra és mely vonalakra),
d) a bér, mely felajánlatik és
e) a m. kir. államvasutak vonalain félévenként és kocsi-ként rakott állapotban befutandó kilométerek mennyisége, melynek teljesítésére ajánló magát kötelezi.

Budapestben, 1887. november havában.

A m. kir. államvasutak igazgatósága.

60—2.3

Hirdetmény.

Az 1888. évi egyenes adó kivétési munkálatok foganatba veendőik lévén, felhívom a város lakossága, miszerint az adóköteles egyének és tárgyak összeírására kiküldött hatósági közegek kérdéseire lelkiismeretesen és legjobb tudomása szerint feleljen, mert ki az összeíró közegeket valótlán bemozdásokkal félre vezeti, vagy munkájokban hátráltatja, az 1883. évi XLIV. t.-cz. 10. §-a értelmében 1—50 frtig terjedhető bírsággal lesz büntetendő.

Felhívom továbbá a város közönsége, miszerint az adókövetés alapjául szolgáló vallomási ivatek az alább kitűzött határidők alatt a polgármesteri hivatalhoz (Hofbauer Lajos t. b. főjegyző hivatalos helyiségében) a saját érdekéből beadni el ne mulassza, és pedig:

A ház-bér-jövedelmi vallomások, kizárólag a folyó évben épült lakrészekre vonatkozólag. Kizárólag a folyó évben keletkezett és a kereseti adó III. osztálya alá tartozó előre nem tudott jövedelmi iparok, üzletek, kereskedések vagy más haszonhajtó foglalkozások jövedelmeire vonatkozó vallomásaikat f. évi november 15-ig.

A kereseti adó IV. oszt. alá tartozó megatározott évi vagy havivétetést élvezők, évi vagy havi járulékaikra vonatkozó vallomásiakat, — továbbá a tőkeamat-adó alá tartozó kamat, vagy életjáradékra vonatkozó vallomásaikat f. évi november 15-ig.

Az általános jövedelmi pótdadó ki-zámitásánál levonandó ingatlanokra betáblázott, a f. évben tényleg fizetett adóssági kamatokra vonatkozó vallomásokat f. évi december 15-ig.

A nyilvános számadásra kötelezett vállalatok jövedelmeikre vonatkozó vallomásaikat 1888. évi február 29-ig.

A hadmentességi díjra vonatkozó vallomások 1888. évi február 29-ig. A választatra használható fegyverekre vonatkozó vallomások 1888. június hó 30-ig.

A fentírtott vallomásoknak a kitűzött időben beadása a felek érdekében lévén, megjegyeztetik még, miszerint adótárgyaknak és adóköteles jövedelmeknek a kincstár megkárosítása céljából lett eltitkolása az 1883-ik évi XLIV. t.-cz. 100. §-a értelmében 1—500 forintig terjedhető bírsággal van maga után.

A városi tanács.